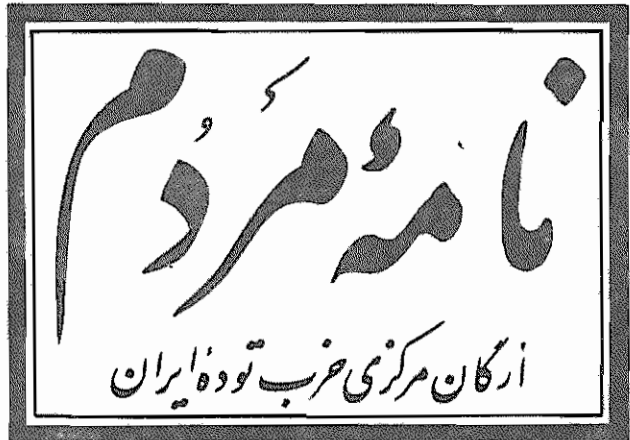

رعایت قانون در سال قانون بر همه واجب است

شماره ۵۲۴ - شنبه ۹ خرداد ۱۳۶۰ - دوره هفتم، سال سوم
۲۵ رجب ۱۴۰۱ - به: ۱۵ ریال

از برنامه حزب توده ایران
برای تثبیت، تحکیم و
گسترش همه‌جانبه انقلاب
ضدامپریالیستی و مردمی
ایران:

در زمینه اقتصاد کشاورزی و دامداری

برای ایجاد یک اقتصاد کشاورزی و دامداری سالم و مردمی به سود دهقانان اقدامات زیرین ضرورت است:

الف - بازمانده‌های اقتصاد فئودالی که به صورت مالکیت بزرگ بر زمین‌های قابل کشت و آب و وسایل کشاورزی، هنوز به میزان وسیعی وجود دارد، باید برانداخته شود. واقعیت این است که هنوز پس از دو سال که از پیروزی انقلاب می‌گذرد این تکیه‌گاه عمده رژیم سرنگون شده که بیش از ۶۰٪ تمام مردم کشور را در چنگال خود می‌فشرد، تقریباً دست‌نخورده باقی مانده است. بزرگ‌مالکان هنوز به‌طور عمده قدرت اقتصادی و سیاسی خود را در روستای ایران نگاه داشته‌اند و هنوز هم خطرناکترین تکیه‌گاه ضدانقلاب در روستا به حساب می‌آیند.

در آستانه پیروزی انقلاب بیش از ۵۰٪ از بهترین زمین حاصلخیز کشور و درسد به مراتب بیشتری از آب و وسایل کشاورزی و دام در مالکیت بزرگ‌مالکان بوده است و با کمال تأسف تاکنون تغییر محسوس و دگرگون‌کننده‌ای در این وضع پیدا نشده است. آمار جمهوری اسلامی حاکی است که هم‌اکنون بیش از ۵۰٪ جمعیت روستایی ایران را دهقانان بی‌زمین تشکیل می‌دهند. بنابراین چند میلیون نفر از ساکنان روستای ایران یا کلاً فاقد زمین برای کشت هستند و یا مقدار ناچیزی زمین دارند.

آخرین آمار دولت جمهوری اسلامی نشان می‌دهد که از ۱۶۴ میلیون هکتار مساحت کشور، تنها کم‌تر از ۱۰ میلیون هکتار سالیانه زیر کشت است که از آن ۶۳ میلیون هکتار کشت دیم و تنها ۳۷ میلیون هکتار کشت آبی است.

جمعیت دهقانان زحمتکش ایران بالغ بر ۱۸ میلیون می‌شود که مجموعاً حدود ۳۵ میلیون خانوار را تشکیل می‌دهند. به این ترتیب اگر تمام زمین‌های زیر کشت به‌طور مساوی بین خانواده‌های دهقانی تقسیم شود، به هر خانوار ۵ نفره فقط یک هکتار زمین آبی و ۷ هکتار زمین دیم خواهد رسید.

میزان آب مورد استفاده برای کشاورزی در حدود ۲۶ میلیارد مترمکعب است که همین مقدار نزدیک به ۴ میلیون هکتار زمین را می‌تواند سیراب کند. این آمارها نشان می‌دهد که حل مسئله ارضی تاچه‌اندازه برای تأمین بقیه در صفحه ۷

نشان داده است، عملاً در محاصره دسائس نظامی و سیاسی امپریالیسم متجاوز و استکان و کارگران است:

چنگ تحمیلی در مرزهای جنوب و جنوب غربی کشور شدت بقیه در صفحه ۷

امور را، که قانون شکنی می‌کنند، اختلافات را تعمیق می‌کنند و جو تشنج و ناآرامی را غلظت می‌بخشند، مورد ملامت قرار دهند. انقلاب ایران، که آشتی-ناپذیری خود را با امپریالیسم، به سرکردگی امریکای جهانخواه،

سالگرد تأسیس مجلس شورای اسلامی ایران، فرصتی بود تا امام خمینی بار دیگر به زیانهای ناشی از نادیده انگاشتن قانون اساسی و قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی انگشت‌گذارند و برخی از افراد، گروه‌ها و مسئولان

نگذارید با اعمال غیرقانونی، قانون را بی اعتبار و نهادهای انقلاب را بدنام کنند

سازمان جوانان توده ایران حمله کردند. مهاجمان به ایلغار دفتر این سازمان، که قانونی است و ۳۸ سال سابقه مبارزه علیه امپریالیسم و رژیم منفرود پهلوی دارد و از پیگیرترین مدافعان انقلاب و جمهوری اسلامی ایران است، و مجروح کردن افراد حاضر در آنجا پرداختند. ولی مهاجمان با همه ایلغار، نتوانستند به حریم دفتر سازمان راه یابند، تا مامورین کلاشتری ۸ و کمرته انقلاب اسلامی مستقر در این کلاشتری، به کمک اعضا سازمان آمدند و مهاجمین را دور کردند. از این پس، مامورین یاد شده، به‌طور موقت، حفاظت دفتر را برعهده گرفتند.

ملی متمایز میشوند - نیز، با اعمال خلاف قانون خود، چه بسا ندانسته در همین راه گسام بزمیدارند.

از مطالبات بسیاری که در این زمینه وجود دارد، میتوان از ماجرای اشغال دفتر سازمان جوانان توده ایران یاد کرد.

روز ۳۰ تیر ۱۳۵۹، عده‌ای که ستون فقراتشان را ساواکسی و رنجبرها تشکیل می‌دادند و متأسفانه توانسته بودند از عناصر ناآگاه هم یاری بگیرند، به دفتر

اشغال دفتر سازمان جوانان توده ایران نمونه‌ای از اعمال خلاف قانون است

ضدانقلاب سازمان یافته، ساواکیها، عمال آشکار و پنهان امپریالیسم، مائوئیستهای امریکائی و بازماندگان رژیم سرنگون شده با تمام نیرو میکوشند تا فرمان امام خمینی را مبنی بر استقرار «حکومت قانون» در سال جاری، بی اعتبار کنند. متأسفانه محافل معین دیگری - که بیش از هر چیز با ویژه‌گی قشری‌گری و انحصار -

هواپیماهای اسرائیل هدف‌های غیر نظامی را در بیروت بمباران کردند

بازگشت قلیب حبیب، نماینده ویژه ریگان، به «واشینگتن» صورت گرفت.

بگفته دهخیم بگین، نخست‌وزیر اسرائیل، وی به قلیب حبیب گفته است که تهاجمات اسرائیل ادامه خواهد یافت.

فرستاده ویژه ریگان، که سه هفته در خارومینه اقامت داشت، روز جمعه به رئیس‌جمهوری امریکا گزارش داد.

بگفته سازمان آزادی بخشی فلسطین، «هواپیماهای اسرائیلی، در حمله روز پنجشنبه ۷ خرداد ۶۰ خود به لبنان تنها هدفهای غیر نظامی را بمباران کردند. در جریان این بمباران، صدمات سنگینی وارد آمد.

کشتی‌های تسویدار اسرائیل سواحل نزدیک بیروت را زیر آتش گرفتند و نیرویی تهاجمی در آنجا پیاده کردند.

تهاجم اسرائیل درست پس از

حجت الاسلام خامنه‌ای:

کسانی که فریاد می‌زنند آزادی نیست، آزادی را برای فراهم کردن مقدمات دیکتاتوری می‌خواهند

تعیین بشود، همان مغرضان وهمان پداندیشان داد و فریاد می‌کنند که آزادی نیست، آنها آزادی را می‌خواهند تا مقدمه دیکتاتوری را فراهم کنند.

امام جمعه تهران سپس به توطئه‌های امپریالیسم امریکا و متحدینش در منطقه اشاره کرد و از جمله گفت: «توطئه دشمن خیلی وسیع است. امروز دشمن از طرحهای کوتاه مدت مایوس (شده) و مشغول توطئه در درازمدت است. طیس نا کام ماند، کودتا شکست خورد، حمله عراق به فضاحت کشید، پس تا وقتیکه جوش انقلابی مردم هست، توطئه دشمن اثری نمی‌کند، این تجسربه استکبار جهانی شده.

وی سپس این توطئه‌ها را به ۲ شاخه تقسیم کرد و گفت: «یک شاخه طرح‌هاست. اسرائیل را بقیه در صفحه ۴

توطئه دلبرد کردن مردم اشاره و تاکید کرد: «آن کسانی که سعی می‌کنند، افق را تاریک جلوه دهند و دستاوردهای انقلاب را ندیده بگیرند، دروغ می‌گویند. مردم همچنان در صحنه‌اند... با همه قدرت، با همه تصمیم، با همه خوشبینی و با همان روحیه پرافروخته».

پیش از خطبه‌های نماز، حجت‌الاسلام فاکر، طی سخنانی با اشاره به سخنان و رهنمودهای امام خمینی، بر لزوم اجرا و مراعات دقیق آنها از جانب تمامی مقامات مسئول مملکتی تاکید کرد.

سپس حجت‌الاسلام خامنه‌ای به ایراد خطبه‌های نماز پرداخت و در خطبه اول با اشاره به فریاد «وا آزادی»، مغرضان و بسند اندیشان، از جمله گفت: «امروز که آن مرز مشخص (در مورد آزادیها) می‌خواهد بوسیله نهاد های قانونی این کشور یعنی مجلس شورای اسلامی و شورای نگهبان

برای جلوگیری از دیکتاتوری باید به اغوش قانون اساسی رفت.

مراسم نماز جمعه این هفته نیز با حضور انبوه نمازگزاران در دانشگاه تهران برگزار شد. در این مراسم حجت‌الاسلام خامنه‌ای امام جمعه تهران در خطبه‌های نماز ضمن برشمردن حلقه‌های اساسی توطئه امپریالیسم امریکا برای نابودی انقلاب از جمله به

پیام شاد باش

کمیته مرکزی حزب توده ایران
پسه نمایندگان کنگره ششم حزب کمونیست
آلمان (آغاز: ۸ خرداد ۶۰)

رفقای گرامی!

از سوی اعضای حزب توده ایران، گرمترین و رزم-جویانه‌ترین درودهای ما را، بمناسبت برگزاری ششمین کنگره حزب کمونیست آلمان بپذیرید.

کنگره ششم حزب شما هنگامی برگزار می‌شود که سرمایه‌داری امپریالیستی آلمان فدرال، و دولت و احزاب نماینده آنها، استراتژی و تاکتیک صلح‌ستیزانه، ضد اجتماعی و ضد دموکراتیک جدیدی را برگزیده‌اند. آنها با تبوتاب فراوان در راه تسلیح موشکی، تحدید دستاوردهای اجتماعی و مقابله با خواست‌های برحق شهروندان جمهوری فدرال آلمان کام‌بمیدارند.

دولت بن، از یکسو، در صحنه داخلی نسبت به مقابله کارآیانه با پیامدهای خانمانسوز بحران اقتصادی کشور برای زحمتکشان جمهوری فدرال آلمان عدم تمایل و عجز نشان میدهد. از سوی دیگر، دولت آلمان غربی، هرچه بیشتر در برابر سیاست «تنش‌فرازانه و رویارویی امپریالیست ایالات متحده امریکا، از جمله در منطقه خلیج فارس، سر تعظیم فرو می‌آورد. جمهوری فدرال آلمان از جمله آن کشورهای اروپای غربی است، که از همه بیشتر سنگ استقرار موشکهای جدید هسته‌ای میان برد ایالات متحده امریکا را در اروپای باختری به سینه می‌زند.

حزب توده ایران برای نقش بسجج کننده حزب کمونیست آلمان در یکپار کردن نیروهای صلح‌جو، مترقی و دموکراتیک جمهوری فدرال آلمان علیه سیاست جنگ‌افروزی و در راه صلح، تنش-زدایی و خلع سلاح ارج فراوان قائل است. ما همچنین مبارزه شما را علیه تحدید حقوق اجتماعی - دموکراتیک زحمتکشان و دیگر قشرهای مردم می‌ستاییم و همبستگی ویژه خود را با قربانیان سیاست کذابی «منع اشتغال» ابراز می‌داریم.

رفقای عزیز!

حزب توده ایران در مبارزات ضدامپریالیستی و دموکراتیک خود همواره از همبستگی سنتی کمونیست‌های آلمان فدرال بهره‌مند شده است. حزب کمونیست آلمان پیش و پس از انقلاب ۲۲ بهمن پیوسته پشتیبانی خود را از یکپار مردم ایران علیه امپریالیسم، سرکردگی امپریالیسم ایالات متحده امریکا، و در راه استقلال ملی و پیشرفت اجتماعی بشوهرت رسانیده است. این پشتیبانی و همبستگی کمونیست‌های آلمان فدرال برای ما مایه بسی سرافرازی و سپاسگزاری است.

ضمن آرزومندی موفقیت کنگره ششم حزبتان، خواستار تحکیم و گسترش مناسبات میان حزب توده ایران و حزب کمونیست آلمان بر پایه مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری هستیم.

با درودهای رفیقانه
کمیته مرکزی حزب توده ایران
دبیر اول: تورالدین گیانوری

در اثر عملیات رزمندگان انقلاب: خسارات سنگینی بر ۲ پادگان مهم عراق وارد شد

رزمندگان انقلاب همچنان دلارانه در صحنه‌های نبرد بسا تجاوزگران صدامی پیش می‌تازند و صفوف دشمن را درهم میکشند.

در روزهای ۶ و ۷ خرداد ماه جاری این رزمندگان توانستند یک پادگان مهم عراق را منهدم کنند و خسارات فراوانی به دشمن وارد آوردند.

اطلاعیه شماره ۵۱۶ ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران در این ارتباط از جمله حاکیست، رزمندگان نیروی زمینی ارتش جمهوری اسلامی ایران، سپاه پاسداران و بسیج، پیشمرگان مسلح کرد و قوای مردمی پادگان «بنتی نولک» عراق را زیر آتش توپخانه گرفتند و به این پادگان که

برای مبارزه با امپریالیسم امریکا، دشمن اصلی مردم ایران، متحدان رژیم!

تازه‌های روز

چگونه «میزان» اخبار را با خط برژینسکی «میزان» می‌کند؟

در خبرها بود که ۷ کیلو هروئین از یک قاچاقچی با سابقه بین‌المللی توسط واحدهای تجسی دادرسی مبارزه با مواد مخدر بدست آمده است. سخنگوی روابط عمومی دادستانی مبارزه با مواد مخدر، ضمن اعلام این خبر به روزنامه‌ها، افزوده بود: «این شخصی که یکی از بزرگترین قاچاقچیان با سابقه و بین‌المللی می‌باشد، از طریق مرز افغانستان این مواد را وارد کشور عزیزمان می‌کرده است.» (جمهوری اسلامی) ۷ خرداد و همین مضمون در کیهان ۶ خرداد

اما روزنامه «میزان» که در «میزان» کردن فقط مقالات و تفسیرها، بلکه حتی اخبار با خط برژینسکی، تمهید و تمعد و بیکیفری شکفت‌انگیزی دارد، این قسمت «بهاهیت» آخر را حذف کرده است. چرا؟

در هفته‌های اخیر اخبار بسیاری از گسترش فعالیت‌های قاچاقچیان مواد مخدر، این سوداگران مرگ، منتشر شده است. کشف صدها کیلو گرم هروئین به بهای میلیاردی تومان، در هفته‌های اخیر، بیانگر گسترش و شدت این توطئه ضدانسانی و ضدانقلابی علیه سلامت جامعه ایران است.

در این میان واقیبات دیگری نیز بر ملا گردید، از جمله اینکه بخش مهمی قاچاقچیان که توسط مأمورین مبارزه با مواد مخدر دستگیر شده‌اند، افغانی بوده‌اند، و دیگر اینکه بخش عمده مواد مخدری که وارد کشور میشود، از مرز بر و بیکی و بی‌کنترل افغانستان و بدست افغانهای معلوم‌الحالی که آزادانه میان ایران و افغانستان رفت و آمد می‌کنند، به ایران وارد شده است. چنین واقیباتی، این نتیجه طبیعی را بدست میدهد که بنابراین مقامات جمهوری اسلامی ایران، که واقعا خواستار مبارزه جدی با قاچاق مواد مخدر هستند، باید:

۱- مرز ایران و افغانستان را دقیق و با جدیت کنترل کنند و از هرگونه تردد کنترل‌نشده از این مرز منمانت نمایند.
۲- صدها هزار افغانی را، که به ایران آمده‌اند، تحت کنترل و شناسایی جدی قرار دهند و امکان فعالیت باندهای جنایتکار، دزد و قاچاقچی افغانی را، که در میان این‌همه پنهان شده‌اند، از آنها سلب کنند. اما این واقیبات و بی‌آنداده‌های آن به مذاق پیروان خط برژینسکی خوش نمی‌آید. کنترل مرز ایران و افغانستان پیروان ساکن ایران، مضمونی جز محدود شدن فعالیت گسترده ضدانقلابی باندهای «مبارزان افغانی» که نه فقط علیه انقلاب افغانستان، بلکه علیه انقلاب ایران هم تحریک و توطئه می‌کنند، و نیز آشای ماهیت گروه‌های جنایتکار و دزدی که تحت عنوان «مبارزان افغانی» عمل میکنند، ندارد.

برای پیروان خط برژینسکی، که با تمام قوا در گسترش سوء تفاهم خصومت با اتحاد شوروی و افغانستان انقلابی میکوشند، چه چیزی برتر از آن که با بیان حقیقت، با دست خود، کار خود را خراب کنند؟ بهمین دلیل و برای «میزان» کردن خط «میزان» با خط برژینسکی است که وارد شدن مواد مخدر از مرز افغانستان توسط قاچاقچی فوق، حذف میشود!

قابل توجه معاون وزارت کار و امور اجتماعی در اتحاد شوروی ۵ سال است که بیکاری وجود ندارد.

آقای بهمن ذوالفقاری، معاون وزارت کار و امور اجتماعی، در یک مصاحبه با خبرنگار یاری، در مورد مشکل بیکاری، از جمله گفته است:

«اصولا تمامی کشورهای جهان با مسئله بیکاری دست‌به‌گریبانند. از جمله آمریکا و شوروی یا اروپای غربی، که بزرگترین مشکل آنها بیکاری است!» (جمهوری اسلامی، ۷ خرداد ۱۳۶۰)

انظارات آقای بهمن ذوالفقاری، در شگفت‌انگیزی و تاسف‌آور است: شگفت‌انگیزی است، زیرا معاون وزارت کار و امور اجتماعی قاعدا باید بداند که ۵۰ سال است در اتحاد شوروی، بیکاری ریشه‌کن شده است و اتحاد شوروی از سال ۱۹۳۰ تا بحال، بیکاری ندارد. این واقیباتی است که هیچکس نتوانسته است منکر آن شود. چنانچه است که وقتی معاون وزارت کار و امور اجتماعی آمار بیکاران را در آمریکا و اروپای غربی ذکر میکند، در مورد آمار «بیکاران در اتحاد شوروی» سکوت میکند، به این دلیل واضح است که در اتحاد شوروی ۵۰ سال است بیکاری وجود ندارد!

تاسف‌آور است، زیرا این اظهارات که ظاهرا برای توجیه بیکاری در ایران است، مسئله بیکاری را در ایران حل نمیکند، ولی - صرفنظر از نیت ایشان - پس دولت نظام سرمایه‌داری، که از حل معضل بیکاری عاجز است - تمام میشود.

مسئولین دولتی، برای حل مشکل عظیم بیکاری در کشور، باید به‌سرراغ علل واقعی، یعنی نظام سرمایه‌داری وابسته بروند و آنرا از ریشه برکنند، نه اینکه درصدد توجیه بیکاری بپردازند و مطالب خلاف واقعی بگویند و کشورهای سوسیالیستی را بر دلیل مورد حمله قرار دهند.

رعایت قانون در سال قانون...

ادامه دارد و زمندگان انقلاب، بی‌باک و ازجان گذشته، خون خود را وثیقه تأمین استقلال و تمامیت ارضی میهن خویش قرار داده‌اند؛ گروه‌های ضدانقلابی، دست در دست امیرالیسم، در کردستان و بلوچستان حادثه‌های مسی‌آفرینند؛ امیرالیسم آمریکا و متحدان اروپای غربی‌اش، همه اسباب کار را در منطقه، برای دخالت نظامی احتمالی در ایران فراهم آورده‌اند؛ امیران مزدور و سلاوکی‌های بی‌آزرم، پشت مرزهای ایران در کمین انقلاب هستند و شبکه‌های تخریب و توطئه و بمب‌گذاری آنها دست‌اندرکار اقدامات ویرانگر است؛ رادیوهای ضدانقلاب با هیاهو و آوازه‌گریزی زهرآکین بر سر انقلاب ضد امیرالیستی و مردمی، دشنام و اتهام می‌بارند.

این شرایط حساس باید برای همه مسئولان، همه نهادها و همه نیروهای انقلابی هشدار دهنده باشد. باید منطقی شیرازه‌های پیوند آنها را با مردم و انقلاب و نظام جمهوری اسلامی ایران محکمتر کند؛ گرایش‌های ناشی از خود-محوربینی‌ها، انحصارطلبی‌ها و قدرت‌پرستی را پس‌ریخت سازد؛ دلها را بیم نزدیکی کند، تا توان پایداری مردم انقلابی در برابر دشمن امیرالیسم ناپیکار صدچندان شود.

ولی برخی افراد و گروه‌ها و مسئولان آگاهانه یا ناآگاهانه، با گفتار و کردار و نوشتار خود، ارکان انقلاب و جمهوری اسلامی ایران را تقسیم می‌کنند، قانون را زیر پا می‌گذارند و جو تشنج و تفرقه را تشدید میکنند.

امام خمینی با توجه به این حقیقت تلخ می‌گویند: «یک قدرتی قلم‌ها را کنترل کنید، یک قدرتی حفظ کنید خودتان را، مسائل را واضح طرح کنید، مسائل را فاسد طرح نکنید... شما هم یک قدری مهلت بدهید به این مملکت که دارد از هر طرف به آن حمله میشود. دیگر شما حمله نکنید، ماهیچه میخوابد که با آرامش همه مسائل حل شود».

هشیاری و آمادگی و اتحاد در برابر توطئه‌های امیرالیسم ایجاب میکند که جو داخلی آرام باشد، مسئولان اختلافات خود را در محیط نظام حل کنند، گروه‌ها با هم درگیر نشوند، قانون از جانب همگان رعایت شود، تا دشمن فرصت نیابد از جو آشفته سود نقشه‌های خطرناک خود، سود برد.

متأسفانه این اولین بار نیست که افراد وابسته به رژیم سابق با یک تمهید خشک خالی به کار بر- میگردانند و مدتی بعد فعالیت این فرد علیه انقلاب فاش می‌شود. و این در حالی است که افراد مدافع انقلاب فقط به ملت دگراندیشی، از کار اخراج میشوند.

این واقعه باید درس‌گیری برای مسئولان باشد که قاطعانه با عناصر رژیم گذشته برخورد کنند. علاوه بر این، بخش‌های دادگاه این فرد از تلویزیون می‌تواند برای مردم روشن‌سازی‌های مسائل باشد و نشان دهد که ضدانقلاب از چه امکاناتی استفاده می‌کند.

امام خمینی، از آنجبت پس ضرورت حفظ آرامش تکیه میکنند، که بر چنین عملکرد زیانباری توجه دارند.

امام خمینی، با تصریح بر آنکه ۱۶ میلیون نفر از مردم این کشور به قانون اساسی، این بزرگترین دستاورد انقلاب رای داده‌اند، می‌گویند: «میزان، اکثریت است»، و بنابراین اصل، همه مردم، همه گروه‌ها و همه مسئولان باید خود را موظف به اجرای قانون اساسی بدانند. نمیشود از کسی پذیرفت که قانون را فراموش و خودسرانه به تشخیص خویش عمل کند.

امام خمینی بار دیگر یادآوری میکنند که: «اول سال به آقایان عرض کردم که این سال خوب است سال اجرای قانون باشد. باید حدود معلوم شود».

یعنی در سال اجرای قانون باید حقوق و وظایف مسئولان مملکتی و نهادهای دولتی و انقلابی، حقوق و وظایف مردم، مطبوعات، احزاب و سازمانهای سیاسی و صنفی مدافع انقلاب، در چارچوب قانون اساسی دقیق روشن شود. اجرای قانون اساسی را نمیتواند به کشمکش و ستیز مسئولان پایان دهد، بلکه این فرصت را پدید آورد که حقوق مردم در همه عرصه‌های حیاس جامعه، تحقق پذیرد.

قانون اساسی، صرفنظر از برخی کمبودها و نقایص، برای مردمی که با اینار پی‌درپی، طلسم‌های بسته را گشودند و به علم نظام ۲۵۰۰ ساله سلطنتی پایان دادند، حقوق فراوانی قائل شده است، که باید از متن قانون به زندگی مردم راه یابد. مسئولان امور بسجای آنکه بر سر حسود اختیارات و وظایف خود بحث بپردازند و جو تشنج و تفرقه را تشدید میکنند، بهتر است با حفظ جو آرامش، به اجرای قانون اساسی در تمام ابعاد آن و تحقق حقوق سیاسی و اقتصادی و اجتماعی مردم بپردازند.

قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، هرگونه ستیزی و ستیزه‌گری و سلطه‌پذیری را بعنوان یکی از اصول اساسی نظام جمهوری اسلامی ایران نفی میکند. مسئولان مملکتی وظیفه دارند که با اقدامات خود مظاهر ستم و سلطه را، که هنوز در حیات اقتصادی - اجتماعی جامعه ریشه‌ها دارد، براندازند.

هیچکس نمیتواند و نباید بخود اجازه دهد که قانون اساسی و قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی را، که در چارچوب قانون اساسی بنسب می‌رسد، نقض کند. بگفته امام خمینی: «شما ملت باید پذیرند آن چیزی را که قوانین و قانون اساسی پذیرفته‌اند».

از جانب دیگر همه مردم، همه نیروهای انقلابی، همه احزاب، سازمانها و گروه‌های سیاسی هوادار انقلاب و جمهوری اسلامی ایران باید در برتو حمایت قانون قرار گیرند. این نیز از مهمترین اصول قانون اساسی و منطبق با روح قانون اساسی است. لذا تعرض غیرقانونی به افراد، گروه‌ها، احزاب، مطبوعات، اماکن و... از طرف هر کس و زیر هر نام که باشد، قابل توجیه نیست.

امید است که تصریح مکرر امام خمینی درباره «سال قانون» همه مسئولان، همه نهادهای دولتی و انقلابی و همه نیروهای سیاسی را بر رعایت قانون موظف سازد.

خسارات سنگینی...

بقیه از صفحه ۱

شدند. همچنین پادگان «بیاره» عراق زیر آتش زمندگان انقلاب قرار گرفت و خساراتی متحمل شد. در منطقه حلبچه نیز از افراد دشمن ۵ تن کشته و ۱۵ تن مجروح شدند.

در منطقه ذفلی، ۵ هزارن مبارزان ارتش صدام خود را به نیروهای خودی تسلیم کردند.

دهمین سال درگذشت رفیق رضا ابراهیم‌زاده، کارگرمبارز و هم‌وزم دکتر ارانی

رفیق رضا ابراهیم‌زاده، کارگر مبارز و هم‌زم دکتر قتی ارانی، در هشتم خرداد سال ۱۳۵۰، هنگامی که ره‌توشه‌ای پربار از زندگی سراسر رنج و مبارزه و امید داشت، چشم از جهان فرو بست.

رفیق ابراهیم‌زاده در سال ۱۲۸۱، در یک خانواده کارگری در تبریز، چشم به جهان گشود. هنوز چند روز نگذشته بود که به علت مرگ پدر، تحت حمایت عمه‌اش، که او نیز کارگر نانوا بود، قرار گرفت.

از سن پنج شش سالگی برای گذران زندگی مجبور به کار کردن در کارگاه‌های حلبی‌سازی و آهن‌گری شد، و در سن یازده سالگی، به عنوان کارگر ساده، در خط تیریز - چلغا استخدام گردید. وی بعداً به شغل لکوموتیوران درجه یک ارتقاء یافت.

رفیق ابراهیم‌زاده با دلی پرشور، به جنبش رهائی زحمتکشان، که خود متعلق به آن بوده پیوست. او در قیام شیخ محمد خیابانی و نهضت لاهوتی، با سمت فرمانده جوخه، شرکت کرد. وی پس از عقب‌نشینی نهضت بسارها تحت تعقیب قرار گرفت و محکوم به زندان شد.

رفیق ابراهیم‌زاده سپس توسط دوستان وفادارش به تهران منتقل شد و در سال ۱۳۰۵ به عضویت حزب کمونیست ایران درآمد و تا سال ۱۳۱۶، به عنوان یکی از سازمان دهندگان تشکیلات کارگری در تهران، اهواز و مازندران، با نام مستعار «مسلم» به فعالیت پرداخت. در همین سال او جزء گروه ۵۳ نفر بازداشت و به ده‌سال زندان با اعمال شاقه محکوم گردید.

رفیق ابراهیم‌زاده، هم‌زم دکتر قتی ارانی، پس از سقوط دیکتاتوری رضاشاه، به اقلان دیگر زندانیان سیاسی زنجیس

۲- سر نوشت اموال سازمان جوانان توده ایران، از ماشین فتوکپی گرفته تا کتاب، کاغذ، میز، صندلی، و... بدست کدام مرجع قانونی سپرده شده است؟

۳- آیا در «سال قانون» می‌توان ساختمانی راه که دادستانی انقلاب آن را می‌ر موم کرده و در اختیار کلاتری و کمیته انقلاب قرار داده است، بدون هیچ مجوز قانونی، بدون رضایت مسوچ و مستاجر، به افراد غیر واگذار کرد؟

پس از این سوالات، که بخودی خود روشن است، بر این واقیبت پرتو می‌افکند که کسانی، با بی‌اعتنایی کامل به قانون، با خوردن کاغذی گام، دست به عملی زده‌اند که نتیجه‌ای غیر از بی‌اعتبار کردن قانون در جمهوری اسلامی ایران و فرمان امام خمینی ندارد.

بدون تردید بر همه نهادهای قانونی و انقلابی جمهوری اسلامی ایران است که اجازه ندهند افرادی بنام نهادهای انقلابی، با اعمال غیرقانونی خود فرمان امام خمینی را بی‌اعتبار و نهادهای انقلابی را بدنام کنند.

ما مصراهم می‌طلبیم که این اعمال غیرقانونی پایان یابد و دفتر سازمان جوانان توده ایران به صاحبان آن پس داده شود.

اسارت را پاره کرد و به فعالیت سیاسی پرداخت و با آگاهی یک کارگر ورزیده به تشکیل قانون کارگران راه آهن دست زد. او در تاسیس حزب توده ایران شرکت کرد. علاوه بر این او در تشکیل شورای متحده مرکزی اتحادیه‌های کارگران و زحمتکشان ایران شرکت فعال داشت.

رفیق ابراهیم‌زاده مسئولیتهای مهمی در حزب و شورای متحده مرکزی داشت. وی یکی از دبیران شورای متحده مرکزی بود.

رفیق ابراهیم‌زاده به علت فعالیت‌های خستگی‌ناپذیر خود در دفاع از حقوق کارگران و زحمتکشان، در بین آنها، روزه در بیسن کارگران راه آهن و زحمتکشان مازندران محبوبیت به سزایی داشت.

رفیق ابراهیم‌زاده، که از جانب رژیم شاه‌مسلوم محکوم به اعدام شده بود، در سال ۱۳۳۰ بنچار جلاوی وطن کرد و به اتحاد شوروی رفت. وی در مهاجرت، بعد از گذراندن دوران تحصیلات متوسطه، دانشکده مارکسیسم‌لنینسم و سپس دانشکده زبان و ادبیات را به پایان رسانید. رفیق ابراهیم‌زاده در مهاجرت نیز همواره برای پیشبرد آرمان انقلابی خود و برای استقلال و آزادی و ترقی ایران فعال بود.

نگذارید با...

بقیه از صفحه ۱

نپذیرفت و تحویل ساختمان را منوط به حکم دادستان انقلاب مرکز دانست. خودداری از اجرای حکم دادسرای تهران بیشتر از ۱۰ ماه ادامه یافت.

بعد از انتشار اطلاعیه ۱۰ ماده‌ای دادستان کل انقلاب، وزارت کشور، در تاریخ ۱۳۰۲/۶/۲۰، تحویل دفتر سازمان را به مسئولین آن بلامانع دانست. اما متأسفانه نه تنها دفتر سازمان را هنوز به مسئولین آن تحویل نداده‌اند، بلکه با کمال تعجب ساختمان دفتر سازمان در اختیار افرادی قرار گرفته است که هم برای موجر ناشناس هستند و هم برای مستاجر! اصل ۱۰ ماده قانون اساسی است. لذا تعرض غیرقانونی به افراد، گروه‌ها، احزاب، مطبوعات، اماکن و... از طرف هر کس و زیر هر نام که باشد، قابل توجیه نیست.

امید است که تصریح مکرر امام خمینی درباره «سال قانون» همه مسئولان، همه نهادهای دولتی و انقلابی و همه نیروهای سیاسی را بر رعایت قانون موظف سازد.

تجاوزات پی در پی رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی به آنگولا

بقیه از صفحه ۱

در اعلامیه‌ای که از سوی وزارت دفاع آنگولا در لوآندا منتشر شد، خاطر نشان می‌گردد که در یکماه اخیر آفریقای جنوبی ۹۰ بار به خاک آن کشور تجاوز کرده است. این تجاوزها از طریق نامی‌ها، که در اشغال غیرقانونی آفریقای جنوبی است، صورت گرفته است.

چه کسانی اعتصاب بر اوهی اندازند

به گزارش روزنامه جمهوری اسلامی شمع دوم دادگاه انقلاب اسلامی مرکز محاکمه یکی از عاملان اعتصاب در شرکت واحد راه، که مدتی پیش‌تر در تهران خنثی شد، آغاز کرده است.

نگاهی به گذشته این شخص که عباس رازانی نام دارد، و نحوه برخورد او با بسیاری از هم‌وزمانان این شخص: «یک‌بار در تاریخ ۲۸ شهریور ۵۸ بدلیل ایجاد اختلال و تحریک کارگران بازداشت شده و در روز ۱۴ بهمن ماه ۵۸ آزاد شده است. در تاریخ ۲۹ بهمن‌ماه ۵۸ طرف کمیسیون پاکسازی شرکت واحد بخاطر وابستگی به رژیم مغزور پهلوی و ایجاد اغتشاش در محیط کارگری از کار برکنار و پس از آن طبق دستور مسئولین شرکت واحد به شهرداری منتقل شده، ولی برخلاف تعهدی که هنگام آزادی از زندان می‌دهد، نه تنها از رفتن

کسانی که فریاد می‌زنند آزادی نیست...

بقیه از صفحه ۱

جهانی است بکنند و خود را از خلیج فارس بی‌نیاز کنند و در درس تکه هرز را برای همیشه کم کنند. آنوقت زاندرها و پلیسهای مزدور خود را بر لب تنگ‌هرمز بکارند و هر کاری میخواهند با ایران و خلیج فارس که دیگر فقط ایران محتاج آن است و با نفت این منطقه بکنند. اینها طرح-های درازمدت امیرالیسم است.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای افزود: «شاخه دوم اینکه مردم را دلسرد کنند و از صحنه خارج کنند. امام جمعه‌تهران همچنین تأکید کرد که برای جلوگیری از بروز

دیکتاتوری، باید به «آغوش قانون اساسی» رفت.

حجت‌الاسلام خامنه‌ای در خطبه دوم نماز جمعه در مورد لزوم رسیدگی به وضع جنگ‌زدگان و آوارگان جنگی، بخصوص با توجه به فرارسیدن فصل گرما سخن گفت. امام جمعه تهران در پایان با اشاره به شهادت ۴ رزمنده ایرانی در زندانهای امیرالیسم انگلیس، نگرانی خود را در مورد پنجمین مبارز ایرندی که «مصرف به مرگ» است ابراز کرد و از جمله گفت: «قهرمانان ایرندی در کنار قلمه پوسیده استیکار بریتانیا همچنان به مبارزه و مقاومت خود ادامه می‌دهند. پنجمین قهرمان

درباره راه رشد غیر سرمایه داری و دمکراسی ملی

چنین پرسشهایی از جانب جمعی از خوانندگان «نامه مردم» مطرح شده است:

۱) آیا مقوله «راه رشد غیر سرمایه داری» یا مقوله «سمت گیری سوسیالیستی» یکسان است؟ رابطه راه رشد غیر سرمایه داری و گذار به سوسیالیسم را بیان دارید.

۲) مشخصه های «دمکرات انقلابی» و «دمکرات ملی» را ذکر کنید، دمکراتهای انقلابی تا کدام مرحله از تکامل «راه رشد غیر سرمایه داری» میتوانند بتوانند دمکرات انقلابی پیش بروند.

۱- پیش درآمد: برخی یادآوریمهای اسلوبی

یکی از مختصات حزب ما جنبش ماصرکونیستی و کارگری ایران، کوشش برای درک «تئوریک» مسائل است، یعنی چه؟ یعنی اینکه مافاکت ما (رخ داده ها) و اپیزودها (واقعه های محدود و جزئی و مشخص) را در چارچوب قانونمندی های عامتر اجتماعی در نظر بگیریم و سعی کنیم سرشت تاریخی آنها را ادراک نماییم.

ادراک تئوریک یک شیء، یک پدیده، مابیه ادراک پیوند آن شیء یا پدیده با اشیاء و پدیده های دیگر و جای آن در ریشه تکاملی قدرتمند می سازد، لذا ما را روشن بین تر می کند، ما را به اتخاذ تصمیم های سنجیده تر و تنظیم عمل خود بر پایه علم توانا می گرداند.

ولی اینکار ادراک تئوریک، فاکت ها، اپیزودها، اگر سرسری یا به شیوه ملانظمی انجام گیرد، سودمند نیست، بلکه زیان بار نیز هست، زیرا مطالب را از حالت ساده و روشن و فهما درمی آورد، آنها را بفرنج، مبهم و معما می سازد. اینجاست که تئوری بجای کمک رساندن، آسیب می رساند. به همین جهت صوفیان ما در اشار به این نوع علم های سطحی و لفظی، که در قرون وسطی زیاد بود و مردم را در بحث های تجربی «صد تانگ غاز» ظاهر می ساخت، می گفتند: «العلم حجاب و اکبر». «علم بزرگترین پرده است. مقصد همین نوع علم ها و تئوری ها، نارس و نادرست و بحث های لفظی و مدرسی (سکولاستیک) درباره آنها بود.

در دوران پانترستیک (آب آکلیسیا) و اسکولاستیک (فلاسفه مسیحی طرفدار مکتب ارسطو) از این نوع بحث ها فراوان بود. مثلا بحث می کردند که در روی نوک یک سوزن چه اندازه چاه می تواند جا بگیرد؟! آیا پرند های که معروف است حضرت مسیح خلق کرده اول بکدام سو پرید، مشرق یا مغرب؟! می گویند در قسطنطنیه، پایتخت بیزانس، کنیسان در این مسئله «مشرقیون» و «مغربیون» تقسیم شده بودند! در دوران اسکولاستیک بحث ها عالمانه تر بود، یعنی بحث مثلا درباره آن بود که «جزء التجزای» ماده وجود دارد یا ندارد، یا بین ماهیت و وجود، اصلت با کدام است، یعنی کدام جنبه پایهای دارد: ماهیت ها (جهت مشخص اشیاء و پدیده ها) یا وجود (یعنی مبداء هستی کلی آنها)؟

ما باید بر حذر باشیم که شیوه های بحث هایی از این نوع در نزد ما راه نیابد. خصلت اساسی مارکسیسم اصالت عمل است نه اصالت لفظ. حقیقت برای مارکسیست ها مشخص و کنکرت است و نه مثنی احکام تجربی. جنبش انقلابی مارکسیستی حرکت از یک سلطه اصول مجرد بسوی جنبش زنده انسان هانیست، بلکه حرکت از این جنبش زنده است به سوی اصول و نتیجه گیری هایی که، در هر دوران تاریخی، باید در پیوند با درک عمیق قانونمندی ها و مطالبات و مقتضیات و امکانات تاریخ، گرفت: بقول لنین، ما بر روی اصول مارکسیستی به خواب نمی رویم، بلکه بر پایه این اصول تمام قداست داریم. ما به گذشته نمی نگرییم، بلکه به آینده و حال، که هزاران در سال های پیش از انقلاب و پس از آن، بویژه از سوی یک عده روشنفکران

از آمریکا و اروپای غربی برگشته، نوعی مارکسیسم «آکادمیک» مخدوش مرسوم شده است. ممکن است کسانی از روی حسن نیت به این جروب بحث های بی پایان و بلا محتوی «سالونی» باور کرده اند، ولی مسلم است که افرادی هم وجود دارند که آگاهانه، برای اجراء منظور مخالفان جنبش، این بحث انگیزی های عبث را موجب شده اند و مارکسیسم را به نوعی «اسکولاستیک امروزی» بدل کرده اند و آنرا از پیوند با علوم، با پراتیک زنده، با مسائل طینده زندگی، با تفکر متحرک و پویا، که پاسخ گوی پرسش های روز است، محروم ساخته اند و به مثنی فرمول ها، کوهی نسخه های از پیش آماده و احکام درهم جا صادق و مقولات ابدی و ازلی مبدل کرده اند.

اگر ما مارکسیست های واقعی انقلابی خود را از این دام خلاص نکنیم و خلاقیت فکری را جانشین جزم گرائی و جزم اندیشی نکنیم، دچار عواقب این خطا خواهیم شد.

۲- مقولات مارکسیسم بمثابه علم

مقولات مارکسیسم، بمثابه علم، مانند هر علم دیگر، زائیده می شوند، نضج می یابند و برخی از آنها که متعلق به دوران خاصی از تاریخ هستند، جای خود را به مقولات دیگری می دهند. این مقولات زندگی می کنند و محتوی خود را در کالبد کهنه خویش نو می سازند. مثلا مقوله سود، خواه در سرمایه داری، خواه در سوسیالیسم، دیرگاهی می زند، ولی با محتویات گاه بکلی متناقض. یا مقوله فاشیسم پدید می شود و سپس رنک عوض می کند. فاشیسم هیتلر و موسولینی و فرانکو و پینوشه و سرهنگ های سیاه یونان و رژیم پهلوی، از جهت برخی خصوصیات اسلوبی شبیه است، ولی از جهت علل تاریخی بروز و پایه طبقاتی آن عینا یکی نیست.

برای ما مقوله اساس نیست، محتوی مشخص و زنده تاریخی آن مقوله اساس است. مقولات روندها و پیوندها هستند. لنین می گوید: تعاریف تاحدی روشنگر هستند والا زندگی متحرک از آنها پیش می افتد.

مقوله «راه رشد غیر سرمایه داری» بر حسب نیاز تحلیل علمی زندگی، در مارکسیسم پدید شد. ولی این مقوله، که از جهت محتوی خود چیزی جز همان سمت گیری سوسیالیستی نیست (در دوران لنین، غیر از دوران پس از جنگ دوم جهانی، و مثلا در الجزایر، غیر از ایران است. یعنی تعاریف تجربی که در کتب وجود دارد، کافی نیست تا تمام محتوی مشخص - تاریخی مقوله را شکل جامع و ازکنه مسئله بر ایمان روشن سازد. مفتاح کل وجود ندارد. مقوله را باید توانست بر زندگی خلقها، که این همه متنوع است، این همه سرشار از ویژگی ها، است، انطباق داد و جواب سئوالات متعدد خود را در کتابها، نطق ها و رساله ها نجست.

کسی که درخت پیوسته روینده و سرسبز و متنوع زندگی و جنبش را زها می کند و تئوری یکنواخت کننده را جانشین آن می سازد همیشه از این زندگی و از این جنبش عقب می ماند.

خلاقیت، یعنی برقراری رابطه درست بین تئوری و پراتیک، بین مقولات و احکام عام و حالات خاص، بروز آن. «راه رشد غیر سرمایه داری» (که همان سمت گیری سوسیالیستی است) و «دمکراسی ملی» (که همان دمکراسی انقلابی است) مقولات علمی بسیار مهم و بسیار باارزشی است، که در جریان زندگی پدید شده است.

دمکراتیسم انقلابی در کنار لیبرالیسم بورژوازی دو مقوله نسبتا کهنه در جامعه شناسی مارکسیستی است. از همان آغاز می دانستند که در جامعه سرمایه داری یک «طیف موضع گیری» وجود دارد، که از دیکتاتوری و محافظه کاری قشرهای فوقانی بورژوازی و ملاکان آغاز می شود و به رادیکالیسم انقلابی پرلتاری و آنارشیزم لومینی ختم می گردد. و در میان این دو قطب طیف، ما بالیبرالیسم بورژوازی (حفظ سرمایه داری با آزادیخواهی پارلمانی قشرهای متوسط و کوچک بورژوازی) و دمکراتیسم انقلابی (اصلاح طلبی اجتماعی قشرهای خرده بورژوازی شهرزده و بخشی از قشرهای ممتاز کارگری و روشنفکران رادیکال) روبرو هستیم. از آنجا که دمکرات های انقلابی پدید شد. در کنار این کلمه، پس از جنگ دوم جهانی و اوج مبارزات ضد امپریالیستی خلق های «جهان سوم» و از دمکرات های ملی (که همان دمکرات های انقلابی متداول در اروپای قرن نوزدهم است) ظهور کرد، یعنی: سیاستمداران قشرهای خرده بورژوازی جامعه، که هم خواستار اصلاحات عمیق اجتماعی و هم خواستار استقلال سیاسی و اقتصادی در قبال امپریالیسم هستند.

این مقولات تازه، مانند «سمت گیری سوسیالیستی» و «دمکرات های ملی»، که پیشتر در دوران پس از جنگ دوم جهانی مرسوم شده و از ریشه های کهنه تری مانند «رشد غیر سرمایه داری» و «دمکراسی انقلابی» ریشه داشت، در نزد مولفان امروزی مارکسیسم، به شیوه های مختلفی بکار می رود که گاه ناشی از سلیقه و سبک نگارش آنها و گاه ناشی از مقتضیات متن (Context) است. لذا گفتن اینکه فلان مولف منظور گفته و فلان مولف دیگر طور دیگر، نتیجه بی توجهی خواننده به تحول تاریخی مفاهیم، ضرورت های متن و نحوه بحث، سلیقه های فردی مولفین خصلت جوشی - پوشی مقولات و غیره است. و خواننده باید با بررسی و پژوهش بیشتر، به کنه مسائل پی ببرد و خود را از قید و بند بحث های اسکولاستیک برهاند.

۳- راه رشد غیر سرمایه داری

چنانکه همه می دانیم، طرح این مسئله، حتی از زمان لنین، بمناسبت آن پیش آمد که باید تکلیف را از راه رشد اقتصادی کشورهای آسیای اتحاد شوروی (و بعدها مغولستان) روشن می شد. آنها در مراحل ماقبل سرمایه داری (فقودالیسم و پاتریارکالیسم) زندگی می کردند. موافق تلسلس صورت بندی ها (فرماسیون های) تاریخی، آنها می بایست راه رشد سرمایه داری را طی کنند. پلخاتف در مورد روسیه همین عقیده را داشت. معروف بود که منشویک ها می گفتند: «موزیک (رعیت روس) را باید در دیگ بخار سرمایه داری جوشاند». در انقلاب ۱۹۰۵ این بحث بین پلخاتف و لنین بود. لنین طی کردن تمام و کمال دوران سرمایه داری و لذات قبول رهبری بورژوازی لیبرال در انقلاب را یک قضا و قدر و حقیقت تاریخی نمی دانست و با بصیرت دیکتاتوری شکر خود می گفت، که در حلقه های ضعیف سرمایه داری، جایی که پرولتاریای کثیرالعدد و متمرکز و متشکلی هم وجود دارد، می توان از بخشی یا تمام راه سرمایه داری طفره زد (به روسی: *минулої*).

با این سابقه بحث های انقلاب ۱۹۰۵، پس از انقلاب ۱۹۱۷ برای لنین روشن بود که تکلیف کشورهای فقیر و

آسیای میانه و مغولستان این نیست که گام در جاده سرمایه داری بگذارند و «موزیک های» خود را در دیگ بخار آن بجوشانند، بلکه تکلیف آن بود که، در زیر رهبری پرلتاریای پیروز مندروسیه، از راه سرمایه داری طفره بزنند و تدا بیری اتخاذ کنند که آنها را زودتر به سوسیالیسم برساند.

این تدابیر سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی خاص دوران گذار را آن موقع «راه رشد غیر سرمایه داری» نام نهادند. در واقع نه تنها کشورهای عقب مانده، بلکه هر کشور، حتی رشد یافته ترین کشورهای سرمایه داری (مثلا در ایالات متحده آمریکا) وقتی گام در جاده سوسیالیسم می گذارد، ولو برای مدتی کوتاه، به یک سلسله تدابیر مقدماتی انتقالی نیاز دارد، که محتوی تاریخی آن یعنی: ترمز کردن شیوه رشد قدیمی (سرمایه داری) و پایه گذاری شیوه رشد جدید (سوسیالیسم).

درک این مسئله که دشوار نیست. این مسئله پس از جنگ دوم جهانی، در برخی کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین، بویژه در آن نقاط که دمکرات های ملی سرکار آمدند، دوباره با شدت وحدت مطرح شد. خوب! چه باید کرد؟ اگر این دمکرات های انقلابی عین همان راه فقودالی و سرمایه داری را، که بشکل استعماری و نواستعماری در کشورشان دنبال میشد، دنبال میکردند و به خواست امپریالیسم تن در میدادند که استراتژی سرمایه داری خود را تحمیل می کرد، پس از چندی به همان ستمگران قدیم بدل میشدند، اما راه رشد سوسیالیستی را هم آنها مایل نبودند در پیش گیرند. یا اعلام کنند.

تئورسین های سیاسی و اقتصادی مارکسیستی می بایستی به نوبه خود به این سیاستمداران (امثال ناصرها) کمک میکردند، تا آنها وظایف تاریخی خود را، و بزرگی نقش خود را، مختصات کار خود را، بهتر درک کنند. لذا مقوله «راه رشد غیر سرمایه داری» این بار با حجم و بعد تازه ای مطرح شد، یعنی مجموعه تدابیر اقتصادی، سیاسی و فرهنگی، اجتماعی که برای نیل به استقلال سیاسی و اقتصادی در قبال امپریالیسم و تأمین عدالت و وسیع تر اجتماعی در قبال سرمایه داری و فقودالیسم داخلی لازم بود.

در برخی از این کشورها (مثلا الجزایر) برخی از رهبران دمکرات ملی از اینکا آنها می خواهند بنه سوی نظام سوسیالیستی بروند، احترازی نکردند و آنرا در قانون اساسی خود وارد ساختند. مائوئیست ها و دیگر انواع شبه مارکسیست ها، که این مقوله را انکار می کنند، عملا در آسباب امپریالیسم می ریزند، زیرا آنها چه می گویند؟

مثلا می گویند: دمکرات های ملی، در کشورهای که پیروز شدند، باید سوسیالیسم علمی را بپذیرند و الا باید علیه آنها مبارزه کرد. این یک چپ روی ماجرا جوینانه بسیار مضری است، زیرا در آن صورت شما اعلام مبارزه به دولتی کرده اید که تنها دولت ممکن موقتی در کشور معین و مورد حمایت بخش مهمی از مردم است. مارکسیست ها خود را، در این صورت، عزلت گسرا (سکتاریست) نشان میدهند و خود را در مقابل مردم می گذارند و نشان می دهند که پیشینه جو (ماکسیمالیست) هستند و اگر چیزی به حد اعلی موافق میل آنها نباشد، آنرا رد میکنند و این همان انحصار طلبی است، که ما در مورد دیگران آنرا انتقاد می کنیم.

یا مثلاً می گویند: اصلا دمکرات ملی «مقوله دروغین است که ما درباره بی اصلی این مطلب در بخش دیگر این مقال سخن خواهیم گفت و خواننده ما پاسخ خود را در آن بخش (بخش چهارم این نوشته) خواهد یافت.

یا مثلاً می گویند: تدارک سوسیالیسم، گذار، تدابیر مقدماتی ضرور نیست، که سخن از این مهم تر

نمی شود، حتی در کشورهایی که حاکمیت در آنها به دست احزاب کمونیست افتاد، دوران هایی مانند «نپ» یا «دمکراسی توده های» ضرور بود.

یا مثلاً می گویند: آن تدارک و گذاری خوب است که حزب پرولتاری آنرا رهبری کند و اشکال دیگر آن بد است که اینهم حرف نادرستی است، زیرا این کار در دست مانیست، دست پیشامد تاریخی است، که در قوطی های مخصوص نمی گنجد. وقتی شما بارهبری دمکرات های ملی در کشوری روبرو شدید که مورد حمایت اکثریت مردم است، حق ندارید نسبت به آن راه مخالفت مطلق یا بی طرفی را پیش گیرید. شما باید نسبت به آن سیاست اتحاد همسراه یا انتقاد را دنبال کنید، تا بتوانید با مردم باشید و مردم را جنبش را در جهت درست پیش ببرید.

این - برخلاف گفته برخی سخنگویان رژیم انقلابی ایران - نوعی با «پنجه سر بریدن» و «خنجر از پشت زدن» و «خود را برای آینده ذخیره کردن» نیست، بلکه این شرکت فعال در جنبش مردم برای سوق آن در سمت درست است، صرف نظر از اینکه نتیجه اش چه باشد.

یکبار نتیجه اش اینست که خود دمکرات های ملی در این سمت درست تا حورسیدن به یک نظام کاملاً خلقی حرکت می کنند. بسیار خوب! کمونیست ها نیز در این جا یار و مدد کار آنها هستند و شرط آنها این نیست که تواخت قدرت به زیربنا تا من جای تور بگیریم. شرط آن ها محتوای و مضمونی است: پیوند خلق عمل کن!

گام ممکن است که چرخش به راست انجام گیرد و دمکرات های ملی راه سادات ها و تمیری ها را در پیش گیرند. در آن هنگام آنها از «پارازن دیروزی خلق» به «دشمنان امروزی» آن بدل می گردند، تکلیف چیست؟ تکلیف دیگر بازیدن دست دوستی نیست، بلکه آختن مبارزه است، چنان گای شک زمانه با خلق بود، کمونیست های چین با او همراهی داشتند. سپس به دیکتاتور فاشیست بدل شد، کمونیست های چین با او نبرد کردند. بعدها با ژاپن وارد نبرد کردند. کمونیست های چین او را در این نبرد همراهی کردند، بدون آنکه سیاست داخلی او را تأیید کنند. مگر این مطالب روشن نیست؟

و اما اینکه «راه رشد غیر سرمایه داری» (که از جهت محتوی همان سمت گیری سوسیالیستی است)، در صورتیکه دمکرات های ملی حاکمیت را در دست داشته باشند، سر دوراهی است و می تواند نقش انباشت سرمایه را تسریع کند تا سرمایه داری بسط یابد، سخن درستی است. ولی از این «پایان تراژیک» ابتدا ما به این نتیجه نمی توانیم برسیم که: پس باید با دمکرات های ملی و «راه رشد غیر سرمایه داری» از بیخ و بن مخالف بود و در یک لحظه نامساعد تاریخی، شعارهای پیشینه گرایانه «قیام مسلحانه پرولتاری برای ساختن سوسیالیسم» را مطرح کرد. لنین می گوید: کسانی که امور تجریدی را جانشین امور مشخص میسازند دچار خطا میشوند. لنین می گوید: کسانی که «انقلاب» را همیشه با خط طلا می نویسند و درکن نمی کنند که در لحظاتی از تاریخ باید به شیوه فرمبستی عمل کرد، گردن خود را در سر این کار می شکنند (*Момаети седемет*)

اگر احیاناً در میان چپ روهای ما کسانی صادق هستند، این مطالب را با دقت بررسی کنند. (۱)

۴- دمکرات های ملی

درباره دمکراتیسم انقلابی، به عنوان بخشی از طیف موضع گیری های اجتماعی - سیاسی در جامعه سرمایه داری بقیه در صفحه ۶

کارگران مبارز آبادان و خونین شهر نیز اول ماه مه، روز کارگر را گرامی داشتند

شهر قهرمان آبادان همچنان پابرجا و استوار در مسیر تندپادحملات ویرانگر دشمن تجاوزگر مقاومت میکند. بر صفحات زندگی و پیکار این شهر اینک سطرهای خونی از رزم و کار رقم زده میشود.

زحمتکشان چون درخت پالنده، در سنگرهای مقاومت، سرسختانه به دفاع از انقلاب خویش مشغولند و فدائیکاریها و جانفشانیهای کارگران قهرمان صنعت نفت، پتروشیمی، آب و برق، مخابرات، تعمیر کاران، نانوایان و... برآستی درخور ستایش و تحسین است.

روز کارگر در آبادان آتش خیز، در زیر آتش توپخانه دشمن، به خاطر وضع جنگی بصورت جشن مرکزی برگزار نشده، ولی در چند نقطه جشنهای مفصلی با شرکت کارگران برگزار گردید.

در اینجا پای صحبت چند تن از کارگران، که از جبهه‌های آبادان به ماهشبر آمده‌اند، می‌نشینیم. یکی از کارگران پتروشیمی در مورد اول ماه مه میگوید:

«کارگران پتروشیمی در چند قسمت جشن جهانی کارگر را برگزار کردند. در قسمت تکمیلی منازل کارگری پتروشیمی و قسمت تکمیلی منازل کارمندی پتروشیمی، یکی از کارگران اهمیت روز جهانی کارگر و تاریخچه این روز را تشریح کرد. همچنین کارگران ضرورت دفاع از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران به رهبری امام را تاکید کردند و شربت و شیرینی خوردند و یکدیگر تبریک گفتند. در قسمت داخلی پتروشیمی، کارکنان حراست و آتش نشانی نیز در گرامیداشت این روز جشن گرفتند. یکی از کارگران گفت: پیام ما به ملت

قهرمان ایران این است که ما همینطور که از جنایات صدام و آمریکانهراسیدیم، در زیر آتش خمپاره دشمن دست از دفاع از انقلاب نمسی کشیم. در حمایت از خواستهای کشاورزان، از جمله اجرای بند «ج» و «د» و همچنین تجارت خارجی تا پای جان حاضر به فدائیکاری هستیم و از دولت می‌خواهیم با برخورداری از پشتیبانی کارگران قاطعانه در این امر اقدام کند».

کارگر دیگری از مخابرات شرکت نفت از برگزاری جشن روز جهانی کارگر می‌گوید:

«کارگران مخابرات با برگزاری جشنهای ۸ تا ۱۴ تفری، این روز را جشن گرفتند. در این جشن کارگران از تاریخ مبارزاتی کارگران ایران و جهان صحبت کردند و ضمن بازگو کردن افتخارات طبقه کارگر ایران، وظایف کارگران را در شرایط کنونی جهت تحکیم و تثبیت نظام جمهوری اسلامی ایران یادآور شدند. در این مراسم کارگران عهد کردند تا شکست تجاوز عراق و دیگر توطئه‌های امپریالیسم آمریکا از پای نروانند و شکست و هتگی معتقد بودند که طبق رهنمودهای امام،

کارگران تا میتوانند باید کار کنند، زیرا کار بیشتر کارگران موجب تقویت بیشتر جمهوری اسلامی ایران و موجب شکست بیشتر توطئه‌گران داخلی و خارجی وابسته به امپریالیسم خواهد بود. در پایان کارگران با دادن شعار: «مرگ بر امپریالیسم آمریکا» و «درود بر خمینی» به سرکار خود رفتند، تماشا می‌شد بردهان یاره گویان امپریالیسم، بسرگردگی امپریالیسم آمریکا و تجدید عهد و پیمان باشد در ادامه راه».

در بخشهای دیگر شرکت، بخاطر اینکه کار نخواهد، کارگران امکان جمع شدن نداشتند، ولی در همه‌قسمتها شعارها بر در و دیوار نصب شده بود. محیط‌های کار آکنده از شور و شغف رزمجویانه کارگران بود. کارگران مبارز و خستگی‌ناپذیر می‌گویند:

«بهترین جشن برای کارگران کار و کوشش بیش از پیش در راه انقلاب است».

یکی از کارکنان بیمارستان شرکت نفت:

«در شرکت نفت با همکاری سپاه پاسداران مستقر در بیمارستان نمایشگاهی بدین مناسبت برگزار شد. در این مراسم

یکی از کارگران تاریخچه اول ماه مه، روز جهانی کارگر، را تشریح کرد و فدائیکاریهای کارگران را بخصوص در جبهه جنگ متذکر شد».

وی به توطئه‌های امپریالیسم جهانی، به سرگردگی امپریالیسم آمریکا، جهت شکست انقلاب و نابودی جمهوری اسلامی ایران اشاره کرد و کارگران را برای مقابله با این توطئه‌ها به وحدت و هشیاری و همچنین کار و تولید بیشتر، که شعار کارگران است، دعوت کرد. کارگران سخنان نماینده خود را با دادن شعار: «کارگران جهان، اتحاد اتحاد علیه امپریالیسم» و «تفرقه و جدائی سلاح آمریکائی» تایید کردند.

سپس نماینده جبهه سازندگی طی سخنرانی بدین مناسبت گفت: «قانون باید از همین جا یوسیده کارگران نوشته شود و برای تصویب به مجلس فرستاده شود».

در این جشن باشکوه کارگران، پرستاران، امدادگران و عده‌ای از مجروحین جنگی کارگر و غیر کارگر شرکت داشتند.

در جلو کارگاه برق و ترویه و قسمت پرختشو یخانه بیمارستان نیز یک

میز، با شربت و شیرینی قرار داشت و پشت آن یک شعار بزرگ در ارتباط با روز جهانی کارگر نصب شده بود. تعدادی از کارگران بدین طریق همبستگی خود را با دیگر کارگران ایران و جهان اعلام کردند.

در بیمارستان طالقانی نیز، کارگران در این روز اقدام به برپائی نمایشگاه طرح و عکس و پوستر نمودند که نمایانگر نقش فدائیکاران طبقه کارگر در به ثمر رسیدن انقلاب، تحکیم و تثبیت جمهوری اسلامی ایران و دفاع از آن و در خنثی کردن توطئه‌های امپریالیسم بود.

از طرف جبهه سازندگی و سپاه پاسداران نیز با برگزاری نمایشگاهی در یک نقطه شهر به مناسبت روز جهانی کارگر تجلیل بعمل آمد. همچنین اعلامیه‌ها و تراکت‌هایی پخش شده. به شهادت یکی از رزمندگان خونین شهر، در سنگرها رزمندگان، از جمله رزمندگان کارگر در قسمتی از کوشش، جشنی برگزار کردند.

در این مراسم نیز عکسها و شعارهایی به تجلیل از روز کارگر نصب شد و شربت و شیرینی پخش گردید. همچنین در قسمتی از این جشن، یکی از رزمندگان در مورد روز جهانی کارگر و نقش طبقه کارگر در دفاع از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران سخنرانی ایراد کرد.

در جبهه‌ها کارگران دوشادوش نیروهای مسلح حضور دارند و نقش فعال کارگران رزمنده در جبهه، پشت جبهه، در رابطه با تولید، توزیع، امداد و غیره بخوبی نمایان است.

افتخار بر طبقه کارگر ایران، رزم آور در جبهه کار و پیکار و ستون فقرات استقلال کشور و انقلاب!

احترام به ارزش کار و شخصیت کارگران از وظایف هر جامعه انقلابی است!

چندی پیش در کارخانه مسالی بل، یکی از کارگران قسمت قالبگیری، به علت اعتراض به شرایط کار و سختی آن، از طرف سرپرست قسمت مضروب شد. در آخرین واقعه، که در روز اول اردیبهشت امسال اتفاق افتاد، جو شدید اعتراض عموم کارگران قسمت ذوب رافرا گرفت. اعتراض کارگران در درجه اول متوجه توسل به خشونت و توهین از سوی سرپرستان و ایجاد فضای تهدید و ارباب و خودسری است. کارگران حق دارند در نظام انقلابی و در شرایطی که نظام طاغوتی به گور سپرده شده است،

از برخورد های غیر انسانی و سرکوب - گرانبراشفته شوند. آنان به حق می - پرسند: کجای قوانین موجود - حتی اگر روح انقلاب و احترام به حقوق زحمتکشان را هم کنار بگذاریم - به کسی اجازه می‌دهد که پیش از بررسی یک اعتراض و از اجاع آن به مقام صالح، جرم در جانشین داد نه شود و مجازات در لحظه، آن هم از نوع تنبیه بدنی، بعمل آید؟

کارگران بدرستی خواستاری - گیری این مسئله از سوی مسئولین کارخانه شدند. مجازات سرپرست قانون شکن از انسانی باشد.

در کارخانه گچ ماشینی خراسان، توطئه ضد انقلاب با هشیاری کارگران درهم شکسته شد

کارخانه گچ ماشینی خراسان در ۷ کیلومتری محور مشهد - تربت حیدریه واقع شده است. مواد اولیه این کارخانه از معدن گچ سازنده (دررباط سفید) که در یک کیلومتری کارخانه واقع شده است، تامین میگردد. معدن دولتی، رلی در اجاره شخصی است بنام اورعی، یکی از سرمایه داران معسروف گروه تولیدات شمال خراسان.

شخصی است بنام میر محمد صادقی که یکی از سرمایه داران بزرگ ایران است و سهم برادر بزرگتر اورعی که فعلا فراری است، در اختیار بنیاد است. معدن به علت دولتی بودن از تاریخ ۶۰/۱/۱۸ در اختیار شرکت سهامی کل معادن و ذوب فلزات، که یک سازمان دولتی است، قرار میگردد. طبق تصمیم شورای عالی معادن ایران تمام اموال معدن می‌بایستی تحویل شرکت سهامی کل معادن شود، ولی تا آنجا که امکان بوده، مسئولین گروه تولیدات معدنی شمال خراسان ماشین آلات سالم و قابل استفاده را از معدن خارج می‌کنند. حتی جریان به نماینده دادستان انقلاب در مشهد اطلاع داده می‌شود. (مثلا از ماشین - آلاتی که از معدن خارج شده می‌توان یک دستگاه بیلدور و ۸۸ لودر نام برد) - بلدور دیگری که در معدن هست مدت دو هفته خراب بود و گروه تولیدات شمال

خراسان که تعهد داشت در کوتاه ترین زمان آنرا تعمیر کند و تحویل دهد، به عناوین مختلف کار شکنی میکرد و حتی هم معدن و هم کارخانه مدت چندین روز تعطیل بود. در ابتدای تعطیلی معدن مسئولین کارخانه برای اینکه ناراضی بین مردم فراهم کنند، مقدار زیادی خاک با سنگ گچ موجود، که از قبل داشتند، مخلوط می‌کنند که این جریان فوراً موسسه مسئولین معدن به مقامات دولتی گزارش شد. چون این کارخانه در سطح استان تنها منبع تولید گچ است، این عمل مسئولین کارخانه ناراضی وسیعی را در بین مردم استان بوجود آورد، که خوشبختانه با هوشیاری مسئولین معدن خنثی گردید. مسئولین کارخانه به مجرد افشای جریان کارخانه را تعطیل کردند. بالاخره در اثر پافشاری مسئولین معدن، مقامات کارخانه مجبور

تولید، ایجاد ناراضی و جو سوء ظن نسبت به دولت جمهوری اسلامی ایران است. ما به نوبه خود توجه مسئولین امر را به اینگونه اعمال، که در مجموع حلقهات یک زنجیرند، جلب می‌کنیم. باید متذکر شد که معدن و کارخانه در حدود ۴۰ نفر کارگردارند. اغلب کارگران محلی هستند و از روستاهای اطراف معدن می‌آیند. کارگران از امکانات رفاهی تنها از حق بیمه استفاده می‌کنند، در صورتی که مسئولین و مدیران کارخانه از همه نوع تجهیزات رفاهی از قبیل خوابگاه، سالن غذاخوری و غیره برخوردارند. در دامنه کوه ساختمان مجلل مجهز به وسایل عیش و نوش ساخته شده، که به گفته کارگران: محصل خوشگذرانی ایام تعطیلات مسئولین کارخانه بوده است.

طبقه کارگر ایران در افزایش تولید، ترومیم خسارات جنگ و دفاع در جبهه، پیشقدم است

ویژه روستاهای استان فارس

در این شماره "نامه مردم" به برخی از روستاهای استان فارس می‌رویم و با وضع روستاها و مشکلات و خواست‌های روستائیان آشنا می‌شویم. در فارس بزرگ‌مالکان و دیگر ضدانقلابیون بر دامنه اقدامات ضد انقلابی و مخرب و ترسناک خود افزودند. آنها بطور مستقیم انقلاب را هدف قرار دادند. خوانین و بزرگ‌مالکان در روستاها به اذیت و آزار روستائیان زحمتکش مشغول هستند و بر جان و مال و هستی روستائیان و عشایر یورش می‌برند. آنان را نسبت به انقلاب شکوهمندان مایوس و بدبین کنند. آنها در این راه از حمایت و پشتیبانی عوامل و ایادی و طرفداران خود در نهادهای دولتی و انقلابی برخوردارند و این خود موجب تشویق و دلگرمی بیشتر آنها می‌شود. راه‌اصولی مقابله با اقدامات توطئه‌گرانه بزرگ‌مالکان معلوم است. اجرای تمام و کمال و فوری قانون اصلاحات ارضی، علاوه بر آن، پاکسازی نهادهای انقلابی و رساندن وسایل تولیدی به دهات و کوشش برای رسیدگی به وضع بد زندگی دهقانان کاملاً ضروری است.

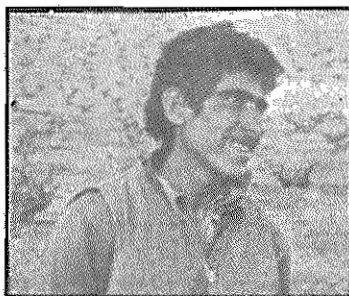
سخنی از روستائیان منصورآباد

علمی محمد

ابراهیم

علی از ده منصورآباد شیراز

روستائیان روستای منصورآباد به مناطق جنگی یاری می‌رسانند و در انتظار اجرای فوری و کامل قانون اصلاحات ارضی هستند.

روستای منصورآباد در نزدیکی شیراز قرار دارد (۱۳۵ خانوار). روستائیان منصورآباد بیشتر باغ‌های میوه‌دارند و به کشاورزی نیز می‌پردازند. آنها خود از خواست‌ها و مشکلات خویش سخن می‌گویند:

ابراهیم منصورآبادی، ۲۴ ساله، که دارای یک هکتار باغ رزی است، درباره مشکلات کشاورزان می‌گوید:

"دهقانان زمین‌ها را بیشتر فروخته‌اند، به علت کم‌آبی و نبودن کود شیمیایی و کمبود وسایل کشاورزی. آدم هست که ۳۰۰۰۰ بوتوز دارد و آدم هست که هیچ ندارد. منصورآباد بیشتر باغ میوه دارد که باز عده‌ای چندین باغ و عده‌ای هیچ ندارند. به خاطر همین من با طرح اصلاحات ارضی موافقم."

وی ادامه می‌دهد:

"در تظاهرات علیه رژیم سابق همه شرکت می‌کردیم. من از سرایزی فرار کردم. حالا هم که رژیم عراق نا- جوانمردانه حمله کرده است. همه اهالی نان محلی و لباس و وسایل زیاد به جیبه‌ها کفک کرده‌اند. خود من ۳۰۰ تومان به جیبه‌ها کفک کرده‌ام."

یکی دیگر از روستائیان به نام علمی، ۱۸ ساله می‌گوید:

"یک رودخانه در راه منصورآباد است که زمستان‌ها راه را می‌بندد. آوردن و این برای ما مشکلی است. زدن یک پل روی رودخانه رفت و آمد را آسان خواهد کرد."

محمد روستایی دیگر منصورآباد درباره کارهایی که دولت جمهوری اسلامی ایران می‌تواند بکند، توضیح می‌دهد:

"اگر دولت به مردم زمین بدهد آنها کشت خواهند کرد و در این مورد کارهیئت‌های تفتری صحیح است با دادن وام می‌توانند وضع کشت و زندگی مردم را بهتر کنند. رساندن کود شیمیایی بدست زارعین و باغ‌داران کمک بزرگی است."

محمد همچنین می‌گوید:

"دشمن اصلی ما آمریکا است. من ۲ پتو و مقداری گردو برای جیبه کف کرده‌ام. ما چون کارگریم، در حد توانا می‌توانیم کار کنیم. من برای رفتن به جیبه‌ها نام کرده‌ام."

او با دولتی شدن تجارت خارجی موافق است و می‌گوید:

"دراثر اینکار رسیدگی به مردم"

بازگذاوردن دست بزرگ‌مالکان بریان انقلاب است

خودرامی‌کنند، تا توطئه‌هفتم براندازی امپریالیسم آمریکا تحقق یابد، دفاع از آنان و استرداد اموال مصادره‌شده‌شان، عملی درست و بسود انقلاب نیست و نمی‌تواند باشد.

رهبرانقلاب تاکید می‌کنند که "ما نه طرفدار فئودال هستیم و نه طرفدار سرمایه‌دار". رهبرانقلاب تصریح می‌کنند که این انقلاب، انقلاب کوخ‌نشینان است و سند، دست‌های پینه‌بسته دهقانان است و وعده می‌دهند که همه آن چیزی که از دهقانان زبوده شده پس گرفته خواهد شد. چگونه برخی از دست‌اندرکاران آن را تصاحب‌العین خود قرار نمی‌دهند؟ باید برحیثیت و اعتبار دادگام‌های انقلاب افزود، نه اینکه با اعمال مفایر اهداف انقلاب، آن را تضعیف کرد.

دهقانان زحمتکش و تهیدست کشورمان و از آن جمله روستائیان روستا-های اطراف آباد می‌خواهند که قانون اصلاحات ارضی هرچه زودتر تمام و کمال اجرا شود. اموال غصبی، که ثمره غارتگری‌های سالیان دراز است... و مالک زراعی بزرگ‌مالکی مهم ترین آنست... باید از غاصبین گرفته و به صاحبین واقعی آن، توده محرومان مستکش باز پس داده شود.

برکنار و حاکم شرع دیگری بجای وی منصوب می‌شود، که متأسفانه تمام اموال مصادره‌شده را مسترد می‌کند. این کار موجب دلگرمی و شادی بزرگ‌مالکان و ضدانقلابی‌ها می‌شود و البته موجب تأسف، ناپاوری و گاه یاس دهقانان زحمتکش طرفدار انقلاب، همچنین پمپ‌بنزین یکی از سرمایه‌داران آباد، که به همراه برادر و دیگر خویشانش در رژیم منفور گذشته بر تمام ادارات آباد حکمروایی می‌کردند و خود او حاکم مطلق العنان روستای یزدخواست، یکی از روستاهای آباد بود، پس از انقلاب مصادره می‌شود. این شخص که در رژیم گذشته مدبر کل شیروخورشید بود و بعد از انقلاب نیز پاکسازی و مخفی شده بود، با انواع حیل‌ها پمپ‌بنزین خود را پس می‌گیرد.

این بهره‌کشان و غارتگران که سالیان متعادی بر جان و مال و هستی زحمتکشان حکومت می‌کردند، هم اکنون نیز بدلیل عدم اجرای کامل قانون اصلاحات ارضی و نیز اعمال غیرانقلابی برخی از دست‌اندرکاران، آزادانه به توطئه‌چینی و زورگویی مشغول هستند. در حالی که بزرگ‌مالکان و دیگر ضد-انقلابیون در صددند که فارس را به آشوب بکشانند و در همین جهت تمام تلاش

● در روستاهای اطراف آباده بزرگ‌مالکان ضد-انقلابی و توطئه‌گر با خیال راحت در رفت و آمد هستند و اموال مصادره‌شده نیز به آنها پس داده شده است.

اموال مصادره‌شده بزرگ‌مالکان روستاهای آباده که گزارش برخی از آنها چون ق-... از بیم در همین صفحه چاپ شده است. توسط حاکم شرع ضلی دادگاه انقلاب اسلامی آباده، به آنها مسترد شده است. یکی از این بزرگ‌مالکان "صاحب" اراضی وسیع و ساختمان‌های گرانبهای در روستاهای برقو، ده‌ده، حاجی‌آباد، نظراآباد و تاخود آباد است. شخص مذکور که با دستگاه‌های درباری ارتباط داشته، بلافاصله پس از پیروزی انقلاب راهی فرنگ می‌شود. اموال وی توسط کمیته و سپاه پاسداران توقیف می‌شود. منزل وی نیز توقیف و طبقه دوم آن محل استقرار دادگاه انقلاب می‌گردد. زحمتکشان شهر روستا در آباده از این بابت بسیار خوشحال می‌شوند. لیکن خویشانش در تهران تلاش برای رهایی اموال وی را شروع می‌کنند. در این حین حاکم شرع دادگاه انقلاب اسلامی آباده

● روستائیان روستای قازیان بازگشت حاکم شرع قبلی آباده و اجرای بند "ج" را درخواست کرده‌اند.

روستای قازیان در ۲۰ کیلومتری ده‌بید فارس قرار دارد (جمعیت ۱۰۰ خانوار) بزرگان مالکان ده، در رژیم منفور گذشته، با توجه به حمایتی که آن رژیم از این چپاولگران می‌کرد و با توسل به انواع شیوه‌های فریبکارانه، مانع تقسیم اراضی شده بودند. لذا دهقانان قازیان با همان سنت قدیم (پل محصول در برابر کار) کشاورزی می‌کردند.

پیش از سالهای ۴۱، دهقانان باغ انگوری احداث کرده بودند که نصف محصول آن به روستائیان زحمت-کش و نصف دیگر به خان می‌رسید. در سال ۴۱ برای اینکه سندی مبنی بر کار این روستائیان نباشد، یکی از فئودالها تمام باغ را با تراکتور شخم زد و از بین برد.

پس از پیروزی انقلاب شکوهمند مردم ایران، دهقانان بمنظور احقاق حقوق خویش به دادگاه انقلاب اسلامی آباده، به حاکمیت حجت الاسلام شیخ ابراهیم اسلامی، از روحانیون متعهد و حامی دهقانان، شکایت می‌کنند و در یک محاکمه قرار می‌نهند که فئودال خراب‌کننده باغ مذکور ۵۰۰۰۰۰

این دو نمونه از دو منطقه فارس با حسرت تمام این پرسش را مطرح می‌کند که: آیا بازگذاوردن دست بزرگ-مالکان بسود انقلاب است؟ این سوالی است که هزاران دهقان فارس مطرح می‌کنند. آنها در حالی که شاهد عمل انقلابی سپاه پاسداران، جهاد سازندگی هیئت‌های هفت نفری و برخی روحانیون

مالک را مجبور به ایجاد باغ نابود شده کنند.

در ضمن دهقانان تهیدست و زحمتکش قازیان طی نامه‌ای به امام خمینی و آیت‌الله منتظری و آیت‌الله مشکینی بازگشت حاکم شرع قبلی دادگاه انقلاب آباده و اجرای بند "ج" قانون اصلاحات ارضی را درخواست کرده‌اند.

رسیدن حق (زمین) به حق دار (دهقان تهیدست) یکی از اهداف انقلاب و از جمله خواست‌های میلیونها زحمتکشی است که جانانه انقلاب و رژیم منفور وابسته را سرنگون کردند، میلیونها زحمتکشی که با تمام هستی خود و علیرغم همه محرومیت‌ها از انقلاب شکوفا فریشان پاسداری و حفاظت می‌کنند. بر اساس روح انقلاب هیچ کس نمی‌تواند و نباید - بویژه اگر عهده‌دار مسئولیتی باشد - از ظالمان و بهره‌کشان جانبداری کند. دادگاه-های انقلاب اسلامی از جمله نهادهای انقلابی هستند که از ابتدای حاکمیت جمهوری اسلامی ایران منشاء خدمات شایسته‌ای بوده‌اند. باید این شایستگی تمام و کمال حفظ شود. هیچ کس حق ندارد که به حیثیت و اعتبار این هدیه انقلاب شکوهمندمان لطمه‌ای وارد آورد. دهقانان زحمتکش هشیاری خود را نشان می‌دهند و با خواست عمل‌درست افراد صالح در آن، در واقع از این نهاد انقلابی دفاع می‌کنند.

تومان بعنوان غرامت بپردازد، لیکن وی فراری می‌شود.

نکته حائز اهمیت اینکه، حجت الاسلام شیخ ابراهیم اسلامی خود اهل همین منطقه و از روستا دکان زحمتکش است. وی بطور کامل به اوضاع و احوال منطقه آشناست. اما در اثر کارشکنی‌ها و اقدامات خدعه‌آمیز بزرگ‌مالکان و جانبداری روحانی نمایان از آنها، این حاکم شرع طرفدار مستضعفان به قم احضار و از کار برکنار می‌شود. آنگاه پس از مدتی شخص دیگری حاکم شرع این دادگاه می‌شود، که بلافاصله کلیه احکامی را که حاکم شرع قبلی صادر کرده بود، لغو می‌کند و حکم عدم مصادره اراضی خوانین را می‌دهد.

پس از این جریان، خوانین زندانی آزاد و فراری‌ها به منطقه باز می‌گردند و شروع به آزار و اذیت دهقانان ست-دیده می‌کنند. همچنین بزرگ‌مالکی که باغ دهقانان را خراب کرده بود، دهقانان را تحت فشار می‌گذارد که محصول سال گذشته را، که دادگاه مصادره کرده بود، به او بپردازند.

بعلاوه، با اینکه فروش زمین‌های موات ممنوع اعلام شده، ولی زمین-خواران و فئودال‌ها با شدت و عجله زمینها را می‌فروشدند. البته دهقانان با حمایت بی‌دریغ نهادهای انقلابی، مانند سپاه پاسداران، جهاد سازندگی و هیئت هفت نفری موفق شده‌اند بزرگ

از این رو برکناری عناصر ناباب و سپردن امور بدست انقلابیون متعهد

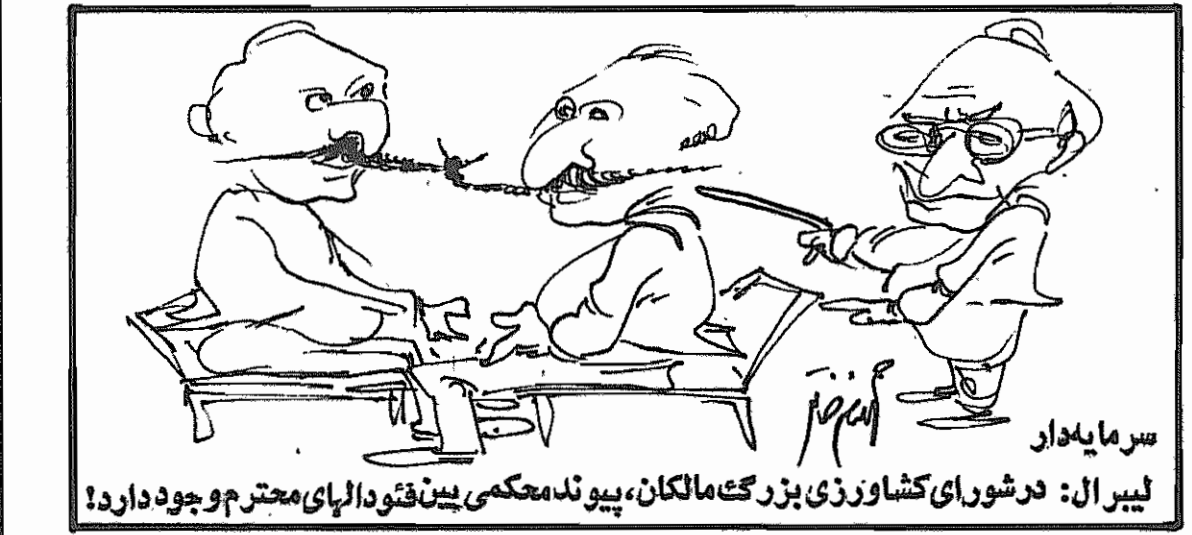
مردمی و در درجه اول اجرای کامل و فوری قانون واگذاری زمین و بندهای

"ج" و "د" آن، که ریشه بزرگ‌مالکی را بخشکاند، خواست عمده روستائیان زحمتکش فارس است.

تعهد و مردمی در راستای خدمت به مستضعفین و به تحکیم انقلاب هستند،

می‌بینند که بدست عده‌ای و به نام انقلاب، اقداماتی صورت می‌گیرد که

یاس آفرین و ناامیدکننده است و به تضعیف انقلاب و به تقویت غارتگران ضدانقلابی می‌انجامد.

سرما یهدار

لیبرال: در شورای کشاورزی بزرگ‌مالکان، پیوند محکمی بین فئودال‌های محترم وجود دارد!

امام خمینی: از روستاهای دور افتاده می‌آیند می‌گویند که ما خانه نداریم، آب نداریم، برق نداریم، آسفالت نداریم، پهداری نداریم و همه‌هم صحیح می‌گویند. ما دستان را پیش تمام ملت دراز می‌کنیم و از ملت می‌خواهیم که همه دست برداری بهم بدهند و این جهاد سازندگی را شروع کنند.

نامی پیا آزادی خود را باز خواهد یافت

چند روز پیش در مقر "یونسکو" در پاریس، "کنفرانس بین المللی در باره مجازات آفریقای جنوبی" برگزار شد، که بیش از صد کشور جهان، از جمله ایران، در آن شرکت کردند. تنها مهم ترین کشورهای امپریالیستی جهان از شرکت در این کنفرانس سر باز زدند. آقای محمد هاشمی رفسنجانی، نماینده دولت ایران در کنفرانس نامبرده، حمایت کامل دولت جمهوری اسلامی ایران را از مردم نامی پیا و آفریقای جنوبی اعلام کرد و اظهار داشت که آمریکا مسئولیت اصلی همه فجایع را به عهده دارد. (به نقل از "کیهان" - ۳ خرداد ۱۳۶۰).

افکار عمومی جهان هر چه بیشتر خواهان مجازات آفریقای جنوبی هستند

در زیر، مهم ترین تحولات مسئله "نامی پیا" را از "کنفرانس ژنو" تا کنون بازبینی می کنیم. چنان که به موقع خود خبر دادیم، آخرین اجلاس ویژه شورای امنیت سازمان ملل متحد درباره نامی پیا، در تاریخ ۱۱ اردیبهشت ۶۰ پایان یافت. در این اجلاس، علیرغم خواست کشورهای غیر متعهد و سوسیالیستی، مبنی بر مجازات اجباری و همه جانبه آفریقای جنوبی، ایالات متحده آمریکا، بریتانیا و فرانسه و توتی خود از اتخاذ تندی بیشتر علیه رژیم نژادپرست "پرتوریا" و اشغال کماکان نامی پیا از سوی آن جلوگیری کردند.

کشورهای غربی میکوشند تا حل مسئله «نامی پیا» را به تعویق بیندازند

اجلاس ویژه شورای امنیت و تفسیرهای رسانه های گروهی امپریالیستی نشان داد که برخی از کشورهای امپریالیستی، به ویژه ایالات متحده آمریکا، تلاش می ورزند تا حل مسئله نامی پیا را به تعویق بیندازند. هدف این کشورها آنست که، با نقض قطعنامه های سازمان ملل متحد، پیش از انتخابات آینده نامی پیا (که قرار است زیر نظارت سازمان ملل متحد برگزار شود)، یک به اصطلاح "کنفرانس قانون اساسی" برپا کنند. آن ها می خواهند، بدین سان، به خیال خود، مواضع اقلیت سفیدپوست نامی پیا و احزاب سرسپرده "پرتوریا" را در این سرزمین تقویت بخشند، ترفندی که امپریالیست ها بارها به آن دست یازیده اند.

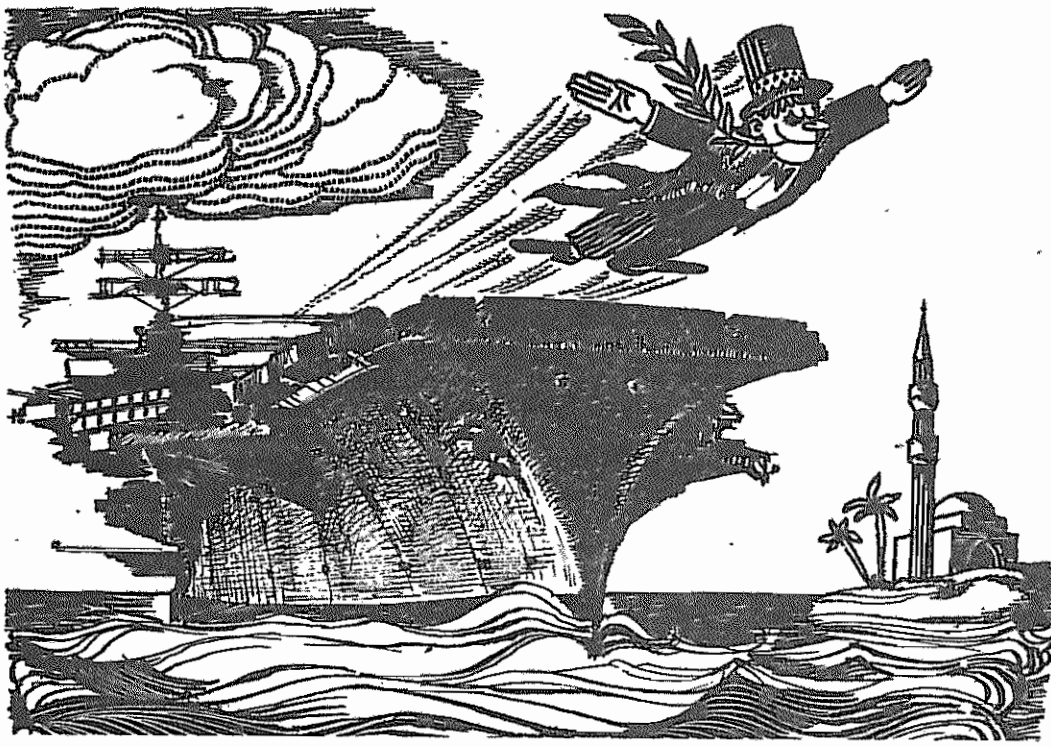
یادآور می شویم که همین نیروها در اوایل سال میلادی جاری شکست "کنفرانس ژنو" را سبب گردیدند. از آن هنگام تاکنون بسیاری همایش های بین المللی، به ویژه در چارچوب "جنش غیرمتعهد" و "سازمان وحدت آفریقا" صورت پذیرفته، که در آن ها از این گونه مانورهای همداستان "پرتوریا" پرده برداشته شده است. همان گونه که در بحث درباره نامی پیا در نیویورک نیز دیدیم، مسئله اساسی بر سر آنست که خلق نامی پیا، زیر رهبری "سازمان خلق جنوب باختری آفریقا" ("سواپو") - تنها نماینده راستین خود پس از ده سال سرانجام سر - نوشت خود را به دست خویش گیرد و از استقلال ملی بهره مند گردد. پنج روز پیش از همایش نافرجام ژنو نگذشته بود، که "کمیته آزادی سازمان وحدت آفریقا"، در سی و ششمین اجلاس خود، در آروشا (۲۹ دی تا ۴ بهمن ۱۳۵۹) سیاست خراب - کارانه رژیم بوتو را، که همخوان با منافع حامیان امپریالیست خویش، حاضر نیست تا از سیادت خود در سرزمین ثروت خیز نامی پیا دست بردارد، محکوم کرد. این اجلاس هم چنین ریاکاری به اصطلاح "گروه تماس" (ایالات

در "آروشا"، "کمیته مجازات سازمان وحدت آفریقا" در روزهای ۲۵ اسفند ۵۹ تا ۱ فروردین ۶۰ تشکیل جلسه داد، "شورای نامی پیا" سازمان ملل متحد و گروه کشورهای آفریقای خواستار اجلاس ویژه شورای امنیت سازمان ملل متحد و - در صورت وتو - "جمع عمومی" درباره نامی پیا گردیدند، در روزهای ۲۵ - ۲۴ فروردین، در "کنفرانس صاف مقدم جبهه" در لوآندا گرد هم آمدند، و در روزهای ۲۲ - ۲۶ فروردین، مسئله نامی پیا در دستور جلسه "اجلاس فوق العاده" دفتر هماهنگی جنبش کشورهای غیرمتعهد "در الجزیره" قرار داشت.

علیرغم همه مانورهای آفریقای جنوبی و یارانش، رهایی قطعی نامی پیا به رهبری "سواپو" دیگر زیاد بطول نخواهد انجامید. چنانچه نیروهای تجاوزکار امپریالیستی سیاست خود را مبنی بر پشتیبانی از رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی در نامی پیا ادامه دهند، اینبار نیز پس از استقلال گریزناپذیر نامی پیا در صف شکست خوردگان قرار خواهند گرفت. پیشگویی پیا برانه نیست، اگر بگوئیم که آنگاه نیز کوتاه اندیشی خویش را نماندیده خواهند آنگاه شکست و در پی "دست مسکو"، "تورورسیم بین المللی" و توهمات و اتهامات دیگر خواهند بود.

خواست کشورهای مترقی جهان

از سوی دیگر، کشورهای مترقی، به ویژه سوسیالیستی، خواهان حل سریع و عادلانه مسئله نامی پیا، برپایه قطع - نامه های شورای امنیت سازمان ملل متحد هستند. تنها هنگامی می توان مسئله نامی پیا را حل کرد، که جمهوری آفریقای جنوبی مجبور گردد به اشغال غیرقانونی نامی پیا پایان بخشد. از سوی دیگر باید هم پیمانان "پرتوریا" را واداشت تا از پشتیبانی همه جانبه رژیم نژادپرست دست بردارند. از اینروست که لازمست برپایه فصل هفتم منشور سازمان ملل متحد، به تحریم همه جانبه رژیم آفریقای جنوبی، از جمله تحریم نفت و جنگ - زار، مبادرت ورزید.

«ماموریت صلح» فیلیپ هیب

برقرار باد اتحاد همه نیروهای ضد امپریالیستی و دمکراتیک ایران در جبهه متحد خلق

درباره ...

بقیه از صفحه ۳

در بالا سخن گفتیم:

دمکرات های ملی همان دمکرات های انقلابی هستند، منتها در کشورهای که در آن مسئله ملی و مستعمراتی، مسئله ضرورت نیل به استقلال سیاسی و اقتصادی مطرح است. ولی چیزی که مطلب را کمی بغرنج و گاه مبهم ساخته، آنست که، در درون این "دمکرات های ملی" خود یک طیف درونی موضع گیری وجود دارد، که از آنها به عنوان قشری واقع گرا و روشن بین (در گزارش کمیته مرکزی حزب توده ایران به هفدهمین پلنوم (وسیع)) تعبیر شده است. عناصر قشری را "دمکراسی ارتجاعی" نامیده است. عناصر واقع گرا را می توان نیروهای معتدل و میانه رو (سانتریست) در داخل دمکرات های ملی دانست. نیروهای روشن بین، افراد مترقی و بطور پی گیر انقلابی هستند که دارای خصلت ضد کمونیستی پر خاشاک نیستند و از همکاری با کمونیست ها برای ادامه انقلاب ایاندارند. این گروه اخیر را برخی "دمکرات های انقلابی" نامیدند. لذا ابهام در رنگات زیرین پدید میشود:

سؤال - دمکرات های ملی با دمکرات های انقلابی چه تفاوتی دارند؟ پاسخ - هیچ تفاوت. دمکرات ملی در کشورهای "جهان سوم" مطرح شده است.

سؤال - آیا دمکرات های انقلابی را به جای جناح چپ (روشن بین) دمکرات های ملی میتوان بکار برد؟ پاسخ - آری. ولی در نوشتار مارکسیستی، دمکرات انقلابی به کل اطلاق شده و نه به جزء. ولی از آنجا که در درون دمکراسی انقلابی طیفی است، اگر کسی جناح چپ دمکراسی انقلابی را، به علت پی گیری و ترقی خواهی و روشن بینی، چنین بنامد، خطائی نکرده است، و بقول مثال معروف "کفری" به کمبزه نشده است.

سؤال - آیا در انقلاب ایران چه نیرویی حاکمیت و رهبری را به دست گرفته است؟

پاسخ - ما بین حاکمیت و رهبری نهائی در انقلاب ما تفاوت هائی است. رهبری نهائی در دست امام خمینی است، که نماینده دمکراسی ملی با بپشت

اسلامی است. ولی در حاکمیت تا امروز نیز لیبرال ها و حتی عناصر ضد انقلابی نا شناخته نفوذ زیادی دارند. سؤال - آیا در دمکراسی ملی ایران هم طیف موضع گیری وجود دارد؟ پاسخ - آری و ناگزیر. و به همین جهت ما از جناح های قشری، واقع گرا و روشن بین صحبت می کنیم که همان جناح های راست و میانه و چپ دمکراسی ملی است.

سؤال - کدام جناح در حاکمیت و رهبری تا نبر بیشتری دارد؟

پاسخ - هنوز باید زندگی این مطلب را روشن تر سازد. آنچه مسلم است در حاکمیت، در کنار لیبرال ها، جناح قشری نیز نفوذ دارد. ولی حزب ما بدبین نیست و امیدوار است که روش واقع گرا با نور روشن بینان بتواند نه فقط جلوی ضد انقلاب کلاسیک خارجی و داخلی را بگیرد، بلکه جناح قشری را از انحصار طلبی و قشری گری و زیادده روی در شئون مختلف زندگی بازدارد و جریان انقلاب ایران را درست در دست ادامه دهد. این یک امید و تا حدی یک پیش بینی است با همه مشروط بودن آن. مثل آنکه به همه سئوالات معتدل پاسخ روشن داده شده است.

خوب، کسی که موفق شود این کلاف را از هم بگشاید، آنگاه می بیند که درک مقولاتی مانند: "راه رشد غیر سرمایه داری"، "سمت گیری سوسیالیستی"، "دمکراسی انقلابی"، "دمکراسی ملی"، "جناح های درونی طیف دمکراسی"، "دشوار نیست مگر کسی که بخواد به" مهربازی" با این مقولات و خلط ولوت عمدی آنها دست بزند.

حال این سؤال مطرح میشود که: آیا سیاست اقتصادی - اجتماعی هیئت حاکمه امروزی را میتوان "راه رشد غیر سرمایه داری" نامید؟

پاسخ آنست که این سیاست هنوز بطور کامل شکل نگرفته است. بسیاری از عناصر این سیاست بدون تردید دارای جنبه دمکراتیک و ضد سرمایه داری و ضد فئودالی و ضد امپریالیستی است. ولی هنوز سه عامل دیگر نیز وجود دارد:

الف: عامل نوسان های لیبرالی در سیاست خارجی و اقتصادی، در اثر تعبیر غلط و ضد کمونیستی از سیاست شرقی، نه غربی.

ب: عامل پندار گرایانه (توتوپستی) که یک سلسله مقولات مبهم و قابل تعبیر را جانشین احکام و مقولات علمی می کند و می تواند منشا

سرگردانی شود. ج: عامل نقش فلج کننده ضد انقلاب و نیروهای غیر دمکراتیک در دستگاه دولتی. ممکن است این سئوالات مطرح شود: آیا انقلاب ایران خواهد توانست خود را از این سه عامل "الف" و "ب" و "ج"، که در صورت مسلط شدن، آنرا مسخ می کنند، رها سازد؟

پاسخ آنست. ما به این سیر باید - یعنی نمی نگریم. اگر توده ها و احزاب و گروه های مترقی بنای کار خود را بر بدبینی و منفی بافی بگذارند، آن ها کمکی به انقلاب نمی کنند. بقول حافظ: گر چه صالحان همه کوشش دهند آنقدر ای دل که توانی بکوش! (۲) چون خود مبارزه، خود کوشش، خود زمان، خود حوادث، اشکال و حالاتی بوجود می آورد که تصورش گاه از پیش محال است. ما، برخلاف آنچه که به ما نسبت میدهند، تاریخ را مقدر نمی دانیم. ما برای کوشش و مجاهده مردم نقش خلاق اعظمی قائلیم. این آن "ذخیره نهانی" است که اگر از آن به درستی استفاده نشود، کارها در مجرای غلط می افتد. به همین جهت می گویند: "یاس از امید، فریبنده تر است." یاس از پیروزی کار را واقعا به سوی شکست می برد. ظفر جوئی و تلاش برای نیل به هدف، خود عامل مهمی است که جلوه گاه خلاقیت انسان را در تاریخ است. به علاوه، به نظر ما، عوامل بین المللی و داخلی به نحوی است که ما حق داریم آنها را هم جهت با بردار انقلاب حساب کنیم، نه در خلاف جهت. امید است که این توضیحات بتوانند به فیصله بحثی که در گرفته است کمک رسانند.

(۱) حزب ما در نوشته های گذشته خود سعی کرد "راه رشد غیر سرمایه داری" را در مورد سیاست اقتصادی - اجتماعی دمکرات های ملی بکار برد و "سمت گیری سوسیالیستی" را در مورد سیاست تدارکی احزاب انقلابی پرولتاری. این یک نوع تقسیم بندی قراردادی برای تسهیل درک مطلب بود، و الا چنانکه در متن این نوشته گفتیم، از جهت محتوایی بین "راه رشد غیر سرمایه داری" و "سمت گیری سوسیالیستی" تفاوتی نیست.

(۲) حافظ مطلب را در چارچوب کوشش عرفانی مطرح کرده است. استفاده ما از شعر کلاسیک ها همیشه مشروط است.

در جلسه علنی پنجشنبه مجلس شورای اسلامی گفته شد:

مجلس باید در جهت حمایت از مستضعفین و نابودی مستکبرین پیش برود

در جلسه مجلس اجرای بند «ج» مورد تاکید مجدد قرار گرفت.
قانون باید حاکم باشد نه گروه، نه فرد، نه دسته.

در جلسه علنی پنجشنبه مجلس شورای اسلامی که برپاست حجت الاسلام هاشمی رفسنجانی تشکیل شد، یکی از نمایندگان درباره گسترش پایگاه‌های دریائی آمریکا در اقیانوس هند، دریای سرخ و خلیج فارس، هشدار داد.

نخستین ناطق پیش از دستور جلسه پنجشنبه، محمدرضا باطنی نماینده زمانی نماینده بر خوار دلیجان ضمن اشاره به دومین سالروز تشکیل مجلس شورای اسلامی ابراز امیدواری کرد که «با کار بهتر و گرفتن مواضع قویتر بفتح مستضعفین و محرومان و انقلاب اسلامی، دومین سال را با موفقیت بیشتری آغاز کنیم.» وی ضمن توضیح مشکلات کشاورزی حوزه انتخابیه‌اش و تاکید بر لزوم تقسیم آب، اضافه کرد: «تقسیم زمین در بعضی از مناطق بر خوار یعنی اجرای بند «ج» که الان متوقف شده است، لازم است. شاید باور نکنید که هنوز خان در منطقه مطرح است و این با گذشت حدود ۲۰ سال از انقلاب اسلامی شاید صحیح نباشد.» وی افزود: «هنوز کشاورز به فکر این است که زمان برداشت محصول، قسمت خان را جدا بکند و مهترخانه‌هایی است که این کشاورزان در آن زندگی می‌کنند که متعلق به خان است. اینجا آنقدر محروم هستند که محل سکونتشان طوری است که شاید حیوانات درنده از بچه کردن در آن ابا داشته باشند.» ناطق در بخش دیگری از سخنانش ضمن اشاره به گسترش پایگاه‌های دریائی آمریکا از جمله در «دیگو گارسیا»، مصر، دریای سرخ، سومالی، بندر مومباسا در کنیا و سه بندر در عمان و مهتر از همه پایگاه دریائی آمریکا در «کواتر» نزدیک آخرین نقطه جنوبی مرز شرقی ایران گفت: «ایشاهشدار است برای ما، آیا وقت آن نرسیده که بیشترین توجه خود را نسبت به دشمن خارجی مبذول داریم؟» وی سپس از دولت خواست که در وضع سفارت خانه‌های ایران در خارج از جمله در لیبی، سوریه، الجزایر و لبنان اصلاحات جدی بعمل آید.

دومین ناطق پیش از دستور، حسن یوسفی اشکوری نماینده تنکابن نیز ضمن یادآوری دومین سالروز تشکیل مجلس و نیز سخنان اخیر امام خمینی گفت: «نخستین مجلس اسلامی بعد از انقلاب باید سریع و قاطع و انقلابی و در عین حال دقیق، در جهت دگرگون‌سازی نظام فاسد و وابسته گذشته و استقرار یک نظام اسلامی و انقلابی که سرنواست مردم را عوض کند و در دنیا الگو باشد عمل نماید و این نشده است. ما در این یکسال کمتر از ۴۰ لایحه و طرح قانونی تصویب کرده‌ایم که تقریباً هیچکدام در جهت ساختن سیستم جمهوری اسلامی نبوده است.»

وی پیشنهاد کرد برای سرعت بخشیدن به کار مجلس ساعات کار آن از ۱۸ ساعت به ۳۲ ساعت در هفته افزایش یابد. وی همچنین خواستار «برنامه ریزی دقیق و جامعی برای خودکفائی کشاورزی و صنعتی» کشور شد. ناطق در این زمینه خواستار تقسیم عادلانه زمین، اولویت دادن به راه‌های روستائی،

فراهم کردن امکانات آب و بذر و کود و سم و دام و ماشین آلات در حد ممکن و بیمه کردن محصولات کشاورزی شد. وی همچنین پیشنهاد کرد که «گندم و برنج انحصاری شود و در اختیار دولت قرار گیرد.» سومین ناطق پیش از دستور، قربانعلی دری نجف‌آبادی نماینده اردل ضمن اشاره به سخنان اخیر امام خمینی علل ناکافی بودن کار مجلس را برشمرد. وی از جمله به مساله رسیدگی به اعتبار نامه‌ها و مساله «دگروگانها» مساله دولت، بودجه که مکرراً در برنامه مجلس قرار گرفت و نیز عدم تجربه کافی با وجود داشتن شور و تمهید، اشاره کرد.

وی ابراز امیدواری کرد که در دومین سال تشکیل مجلس شورای اسلامی، نمایندگان بتوانند «هرچه بهتر و بیشتر در راه انجام وظایف خطیر «نمایندگی»، در جهت حمایت از مستضعفین و در جهت نابودی مستکبرین»، در جهت برقراری نظام قسط و عدل اسلامی و «ایجاد یک نظام اداری مثبت و متعهد پیش روند. ناطق همچنین با اشاره به سخنان امام خمینی در مورد حاکمیت قانون گفت: «همه باید متعهد به قانون باشند، قانون باید حاکم باشد، نه فرد، نه گروه، نه دسته و غیره...» وی سپس به تاکید امام خمینی بر نقش روحانیت مبارز - «نه روحانی‌نماهای ساواکی» که «از شمر بدترند» در انقلاب اشاره کرد و درباره آن توضیحاتی داد. ناطق در پایان از محمدعلی رجائی نخست‌وزیر و سرپرست وزارت خارجه، خواست که برای اتخاذ سیاست مستقل و فعال در صحنه جهانی، بیشتر تلاش کند.

آنگاه رئیس مجلس تذکرات چند تن از نمایندگان را خواند. وی ضمن اشاره به سخنان امام خمینی تذکر داد که: «لحظات مجلس برای ما و مردم خیلی گرانباست.»

سپس مجلس وارد دستور شد و بحث درباره لایحه مربوط به بودجه ادامه یافت.

حسن آیت و احمد سلامتیان در مخالفت با این لایحه و حجت‌الاسلام ناطق نوری و عباس مظفر در موافقت با آن سخن گفتند.

ادامه بحث درباره این لایحه بدلیل پایان یافتن وقت مجلس به امروز موکول شد.

در حاشیه مجلس معلوم شد!

حجت‌الاسلام ناطق نوری بهنگام دفاع از لایحه مربوط به بودجه، به مقاله روزنامه انقلاب اسلامی درباره جهاد سازندگی که در جهت تضعیف آن بود اشاره کرد و گفت: شما فکر می‌کنید با این تیززدها و... چه غلطی می‌توانید بکنید؟ غضنفرپور گفت: توهین نکن! حجت‌الاسلام ناطق نوری پاسخ داد: معلوم می‌شود چه کسی نوشته است!

در زمینه اقتصاد...

بقیه از صفحه ۱

حداقل زندگی «بخور و نمیر» زحمتکشان تهی دست روستا، این محروم‌ترین قشرهای جامعه ما ضرورت و تاخیرناپذیر است.

این آمارها این را هم نشان می‌دهد که مسئله افزایش اراضی قابل کشت و تهیه آب با استفاده از همه امکانات علمی و فنی پیشرفته تا چه حد به صورت یکی از مهم‌ترین مسائل پایه‌ای اقتصاد کشور ما درآمده است.

تصمیم انقلابی شورای انقلاب درباره اصلاحات ارضی که پس از برکناری دولت بورژوازی لیبرال گرفته شد، گام مهمی برای ریشه‌کن ساختن این پایگاه ضد-انقلاب بشمار می‌آمد. باکمال تأسف، ارتجاع در وجود بزرگ مالکان، کلان‌سرمایه‌داران و بخش از روحانیت وابسته به آنان (یعنی وعظاالسلطین) توانسته است با توسل به انواع تحریکات و به ویژه استفاده از دشواری‌های ناشی از جنگ تحمیلی آمریکا - صدام، از انجام این تصمیم مردمی به سود محرومان روستا جلوگیری کند. حزب تودا این انجام این اصلاحات را یک گام اساسی در زمینه دگرگونی‌های بنیادی در نظام اقتصادی کشور به سود محرومان می‌داند و خواستار تحقق بی‌خدشه آن است.

ب - تشکیل و تقویت همه‌جانبه تعاونیهای تولید کشاورزی دهقانان برپایه داوطلبی - دومین گام اساسی در راه پایان بخشیدن به فلاکتی است که روستای ایران را فرا گرفته است.

تنها با واگذاری زمین بدون کمک به شکل همیاری دهقانان بدون کمک مادی برای تهیه آب کافی، وسایل کشاورزی، بذر و کود و سموم، اقتصاد کشاورزی را نمی‌توان از بن‌بست کنونی بیرون آورد. بالا بردن تولید کشاورزی بدون کمک‌گیری از شیوه‌های علمی و فنی (یعنی بدون کاربرد ماشین‌های کشاورزی و کودشیمیایی و سموم و روش‌های نو پیشرفته کشاورزی) امکان‌پذیر نیست و به کارگرفتن این امکانات در چهارچوب واحدهای کوچک تک‌خانوار تولید کشاورزی غیر ممکن است. تنها با تشکیل تعاونی‌های تولید و نیز انواع تعاونی‌های دیگر (مانند تعاونیهای اعتبار و فروش و مصرف) و پشتیبانی همه‌جانبه آن‌ها از دهقانان زحمتکش و نیز تامین بیمه‌های لازم کشاورزی می‌توان به هدف‌های انقلاب در زمینه کشاورزی نزدیک شد.

ج - خرید مازاد محصولات کشاورزی از دهقانان و از تعاونی‌های

تولید کشاورزی به وسیله دولت و ریشه‌کن ساختن غارتگری سلف‌خراها، واسطه‌ها، قعصده - التجارها و کارگزاران آنان. د - تعیین قیمت خرید محصولات کشاورزی برپایه ارزیابی دقیق اقتصادی در ارتباط با شرایط جوی و تولید به طوری که دشواری‌های حاصله از نامناسب بودن شرایط جوی برای کشاورزی به صورت فاجعه‌ای، اقتصادنا توان دهقانی و تعاونی را زیر فشار نکیرد.

ه - به کار انداختن امکانات مادی در زمینه بهره‌گیری از آخرین دستاوردهای علمی و فنی برای تهیه آب، از راه جلوگیری از به‌دردرفتن آب‌های موجود. استفاده از آب‌های زیرزمینی، بی‌نمک کردن آب‌های شور و استفاده از این گونه آب‌ها برای کشت محصولات معین یکی دیگر از اقدامات حیاتی برای رشد کشاورزی میهن ماست.

و - برای کمک مؤثر به اقتصاد دهقانی، صرفه‌جویی در نیروی کار و بالا بردن بازدهی کشت و در مراحل بعدی برای کمک به اقتصاد تعاونی، ایجاد مراکز ماشین آلات کشاورزی و تعمیرگاهها و به‌طور کلی حرکت در جهت ماشینی کردن همه بخش‌های تولید کشاورزی دارای اهمیت تعیین کننده برای رسیدن به خودکفائی است.

ز - حزب توده ایران بر آن است که به موازات تقویت همه‌جانبه تعاونی‌های کشاورزی در همه زمینه‌ها (یعنی تولید، تهیه مواد اولیه، فروش مازاد) تاحد امکان ارتقاء عمده‌ترین بخش اقتصاد دهقانی باید به بخش دولتی اقتصاد کشاورزی، چه در زمینه کشت و زرع و چه در زمینه نامنداری، توجه‌خاص مبذول داشت. نگاه داری و گسترش واحدهای بزرگ کشت و صنعت مانند دشت مغان، اراضی زیر سد دز و نظایر آن‌ها و ایجاد واحدهای نظیر در مناطق دیگر کشور باید در صدر برنامه دولت قرار گیرد.

ح - یکی از بزرگترین کمبودهای تولید داخلی کشور، در زمینه تولیدات دامی، یعنی گوشت و مرغ و ماهی، مواد شیری، تخم مرغ و غیره است. برای جیره شدن بر این کمبود و جلوگیری از خروج سالیانه مبالغ هنگفتی ارز حاصله نفت برای خرید از کشورهای دیگر، باید با برنامه‌ریزی دقیق ۳ بخش اساسی تربیت و نگاهداری دام، یعنی دامداری سنتی طبیعی (غشایی)، دامداری تک‌خانواری دهقانی و دامداری صنعتی در تعاونی‌ها و در واحدهای بزرگ دامداری دولتی را تقویت کرد و گسترش داد. تنها از راه گسترش

تربیت دام در همه این رشته‌ها می‌توان به خودکفائی دست یافت. ط - عشایر توده چند میلیونی را در کشور تشکیل می‌دهند که در امر دامداری و کشاورزی نقش غیرقابل‌انکاری دارند. بررسی و شناخت مسائل ویژه آن‌ها و پیدا کردن راه‌های مشخص حل این مسائل با تمام جوانب اقتصادی و فرهنگی و سنتی و سیاسی آن، یک وظیفه مهم در برابر انقلاب است. باید این توده نزدیک به شش میلیونی را از مسواهی تمدن و پیشرفت و دستاوردهای علوم و فنون برخوردار کرد و قبل از آن ابتدائی‌ترین شرایط زندگی انسانی شایسته عصر انقلاب را برای آن‌ها فراهم نمود. باید بدون شتابزدگی و ساده‌اندیشی زمینه را برای ارتقاء مداوم سطح تولید معیاش و غلبه بر واپس ماندگیها آماده نمود؛ به نقش عشایر در تامین بسیاری از فرآورده‌های ضرورت در اقتصاد کشور ارج شایسته نهاد و آن را از نظر کمی و کیفی بهبود بخشید.

ی - جنگل یک ثروت بزرگ و بسیار گرانباست که در صورت توجه لازم و محافظت، پایان‌ناپذیر و سرچشمه منافع بی‌شمار است. باید در نگاهداری و توسعه جنگل حد اکثر کوشش را به کار برد و جنگل‌بانی را به یک نهاد فعال مؤثر در اقتصاد ملی بدل کرد و جلوی هر گونه غارت بی‌رویه ثروت‌های جنگل و قطع خودسرانه درختان را قاطعانه گرفت و برنامه دقیق علمی و مسئولانه استفاده از جنگل را به مثابه یک منبع خودزای ثروت تدوین کرد.

ک - ایجاد یک تحول اساسی در سیستم وام و اعتبار کشاورزی اقدام مهم و ضرورت دیگر است. هدف این است که در مرحله کنونی وام به‌طور جمعی (به تعاونی یا به شورای ده) در محل، به‌موقع، به میزان کافی، مؤثر در تولید، زیر نظارت پرداخت شود. بانک تعاون کشاورزی می‌تواند نقش مهم و مؤثری در احیای کشاورزی ما و بهبود شرایط کار و زندگی دهقانان و تحکیم نهادهای واقعی تعاونی دهقانی در روستا داشته باشد.

ل - عمران روستائی و بهسازی دهات و ایجاد راه‌های روستائی از جمله مسائلی است که تاثیر مستقیم و بلاواسطه در احیای اقتصاد کشاورزی ما دارد. زیرا از این لحاظ وضع به قدری اسفناک و سطح به اندازه‌ای نازل است که بدون حداقل تغییر در وضع مسکن و عمران روستائی و پایان دادن به نابسامانی‌های وحشتناک آموزشی و بهداشتی در روستاها و همچنین حداقل بهسازی محیط زیست و ایجاد راه‌های فرعی نمی‌توان آمیدی به تحول جدی و تغییر بنیادی در اقتصاد کشاورزی داشت. برای رسیدن به این هدف همکاری و هماهنگی نهادهای انقلابی و موسسات دولتی مربوطه طبق برنامه معین و زمان‌بندی شده ضرورت دارد.

م - یک سیستم برنامه‌ریزی کشاورزی با مدت‌های کوتاه و متوسط و دراز، در زمینه‌های مختلف، با توجه به اولویات و ضروریات احیاء و رشد اقتصاد سالم و مستقل کشاورزی، با توجه به تنوع تولید، با توجه به نقش بخش‌های سه‌گانه دولتی و تعاونی و خصوصی رسمیم هر یک باید حتماً ایجاد شود تا بتوان به هدف‌های برنامه‌ای انقلاب رسید.

کمک مالی به حزب توده ایران یک وظیفه انقلابی است!

۱ - خ	۱۵۰۰ ریال
۲ - د	۱۰۰۰ ریال
۳ - ن	۳۰۰ ریال
آرش - خ	۵۰۰ ریال
ناهد - خ	۵۴۰ ریال
ط - خ	۵۰۰ ریال
ف - خ	۵۰۰ ریال
ص - د	۱۰۰۰ ریال
مجید - خ	۳۵۰ ریال
ح - پ	۵۰۰ ریال
ح - پ	۵۰۰ ریال
ر - ف	۵۰۰ ریال
ز - ف	۵۰۰ ریال
ا - خ	۱۵۰۰ ریال
رفیق ح. ب. از قروه	۵۰۰ ریال
کردستان	۳۱۵۰ ریال
سازمان حزب توده ایران در قروه کردستان	۵۰۰۰۰ ریال
چش	۱۵۰۰ ریال
م - خ	۱۰۰۰ ریال
ر - د (آرش)	۱۰۰۰ ریال
رف	۳۰۰ ریال
۲ - د	۵۰۰ ریال
چش	۵۰۰ ریال
چپ	۲۰۰ ریال
محمدرضا - خ	۲۰۰۰ ریال
ا - ف	۵۰۰ ریال
ح - خ	۵۰۰ ریال
ن - د	۱۵۰۰ ریال
م - د	۱۰۰۰ ریال

به خواستهای بحق اهالی قلعه اصفهانک رسیدگی کنید!

قلعه اصفهانک در انتهای خیابان سلیمانیه تهران (منشعب از خیابان پیروزی) بسان روستائی است که گوئی، فرسنگها دور از شهر و فاقد هر گونه امکان زندگی، زمان را می‌گذراند.

زمینهای قلعه اصفهانک، سه متعلق به بازماندگان «دولت» است، به صورت جارهای در اختیار ساکنین محروم قلعه قرار گرفته است. نداشتن آب، بدلیل اینکه بعد از انقلاب لوله کشی آب بطور غیرقانونی در منطقه انجام شده، مشکلات فراوانی را برای اهالی قلعه اصفهانک فراهم کرده است.

جویهای پر از لجن، زباله‌های انباشته شده در گوشه و کنار، که هدیه شوم شهردار بزرگ تهران به اهالی قلعه است، با زندگی اندوهناک ساکنین قلعه، زنان و مردان، چنین است.

گازدازی شرعاً و قانوناً باعث شیوع انواع بیماریها شده است. یکی از ساکنین قلعه میگوید:

«این گاوداری متعلق به شخصی است که خودش در خارج قلعه زندگی می‌کند. اما چون پول و زور دارد، کسی جرئت اعتراض به او را ندارد.»

بر مسئولین امر است که هر چه زودتر با انتقال این گاوداری به خارج قلعه اصفهانک و دادن آب لوله کشی، که هر دوازده خواستهای میرم ساکنین قلعه اصفهانک هستند، این انسانهای رنج کشیده را بیش از پیش به انقلاب امیدوار سازند.

دخالت ریگان در امور داخلی اتحاد شوروی

ریگان، رئیس‌جمهور آمریکا، زنی را به حضور، خود پذیرفته است، که مدعی است همسر آتاتولی شرانسکی است، که در اتحاد شوروی به خاطر فعالیت‌های ضد شوروی محکوم شده است. بگفته سخنگوی «کاخ سفید»، رئیس‌جمهور آمریکا «قول داده است که همه امکانات خود را در راه تسهیل شرایط زندان» برای شرانسکی بکار بندد.

نام حقیقی این زن اشتگلیتز است و هیچگاه با شرانسکی ازدواج نکرده است. اشتگلیتز هشت سال پیش (در سال ۱۹۷۳) اتحاد شوروی را به قصد اسرائیل ترک کرد و از آن هنگام تاکنون در کشورهای غربی به بیتان‌زدن علیه اتحاد شوروی مشغول است. بگفته «تاس» «پذیرش این زن ماجراجو از سوی رئیس‌جمهور آمریکا به معنای تشویق فعالیت‌های او و دخالت در امور داخلی اتحاد شوروی است.»

تحصیل رایگان ۳۷ هزار دانشجوی کشورهای رشدیابنده در کشورهای سوسیالیستی

بگزارش دبیرخانه شورای همیاری اقتصادی، در کشورهای سوسیالیستی عضو این سازمان در سالهای ۷۰* ۳۷ هزار کارشناس از کشورهای رشدیابنده آموزش یافتند. این رقم نزدیک به دوبرابر یکباره مشابه برای سالهای ۶۰ است.

در کشورهای سوسیالیستی، دانشجویان کشورهای رشدیابنده بطور رایگان در رشته‌هایی چون علوم فنی، پزشکی، زمین‌شناسی، کشاورزی و اقتصاد تحصیل میکنند.

تظاهرات گسترده دانشجویان دانشگاه سئول علیه دیکتاتور کره جنوبی

روزهای چهارشنبه و پنجشنبه ۶-۷ خرداد ۶۰، دانشجویان دانشگاه سئول به تظاهرات علیه رژیم کره جنوبی دست زدند. آنها بر دیوارهای بزرگترین دانشگاه کره جنوبی شعار «مرگ دیکتاتور کره جنوبی» را نوشته بودند. بیش از ۵۰۰ پلیس برای مقابله با تظاهرات دانشجویان به دانشگاه فرستاده شدند و بسیاری از دانشجویان بازداشت گردیدند.

روز چهارشنبه ۶ خرداد ۶۰، یک دانشجوی شهر گوان‌جو، به اعتراض به رژیم دیکتاتوری خودکشی کرد. سال پیش در رستاخیز این شهر در راه دمکراسی ۲۰۰ نفر جان خود را از دست دادند و هزاران تن زخمی شدند.

جنگ افزاری بیولوژیک آمریکا به مرگ ۱۸ تن و بیماری بیش از دو هزار نفر انجامید

آیدمی ریوی که سه هفته پیش در نزدیکی مادرید آغاز شد، اکنون به پرتغال سرایت کرده است. بعقیده کارشناسان، منبع این آیدمی، که بر اثر ویروسی ناشناخته رایج شده است، یک پایگاه نظامی آمریکا در نزدیکی پایتخت اسپانیا است. تاکنون ۱۸ نفر جان خود را بعلت سرایت این بیماری از دست داده و بیش از ۲۰۰۰ تن در بیمارستان بستری شده‌اند.

با آنکه ایالات متحده آمریکا معاهده بین‌المللی را مبنی بر منع اینگونه جنگ‌افزارهای بیولوژیک امضاء کرده‌است، باعتراف گزارش «یونایتد پرس اینترنشنال»، هنوز آنها را در اختیار دارد.

کنگره کمونیستهای مغولستان به کار خود ادامه میدهد

در کنگره کمونیست‌های مغولستان، سخنرانان «رهنمودهای توسعه اقتصاد ملی و فرهنگ» داشت که در بحثی که در میان کشور را برای سالهای ۱۹۸۱-۸۵ اعضای اتحادیه‌های کارگری پیش‌تایید کردند. هدف از این رهنمودها از برگزاری کنگره صورت‌گرفت، افزایش سطح زندگی و فرهنگ بیش از ۲۰ هزار پیشنهاد اصلاحی جمهوری خلق مغولستان است. ارائه شد.

۲۳ کشور جهان رژیم نژادپرست آفریقای جنوبی را محکوم ساختند

«کنفرانس بین‌المللی مجازات آفریقای جنوبی» در روز چهارشنبه، ۶ خرداد ۶۰، در پاریس به کار خود پایان داد. در این کنفرانس ۱۲۳ کشور، از جمله ایران، شرکت کردند.

این کشورها، در جریان مباحثات کنفرانس، رژیم غیرانسانی «آپارتاید» آفریقای جنوبی را محکوم و ضرورت تشدید مبارزه را علیه آخرین دژ استعمار در آفریقا خاطر نشان ساختند.

هوایی‌ماهر اتمی «میدوی» آمریکا، به ژاپن حواله رفت دولت ژاپن خواست چندین حزب سیاسی و سازمان اجتماعی را مبنی بر عدم اجازه ورود هوایی‌ماهر اتمی امریکایی «میدوی» به بندر «یوکاماسی» رد کرده است. این کشتی قرار است چند روز دیگر در این بندر لنگر بیندازد.

در دوران اخیر، گزارش‌هایی که درباره رفت و آمد کشتی‌های اتمی آمریکا به ژاپن منتشر شده است، نگرانی عمیق مردم ژاپن را برانگیخته است.

بگفته ری شاورز، سفیر سابق آمریکا در ژاپن، میان دو کشور بیست‌سال است که قرارداد محرمانه‌ای وجود دارد، که بر پایه آن، کشتی‌های اتمی امریکایی-توانند در بندر ژاپن لنگر بیندازند.

کنگره چهارم حزب انقلابی خلق کامپوچیا پایان یافت

چهارمین کنگره حزب انقلابی خلق کامپوچیا روز جمعه ۸ خرداد ۶۰ در پنومپن کار خود را پایان داد. این کنگره گزارش کمیته مرکزی حزب را استماع و قطعنامه‌ای در این باره تصویب کرد. کنگره چهارم همچنین وظایف حزب را برای سالهای آتی بررسی و تعیین نمود و کمیته مرکزی جدید را برگزید. کمیته مرکزی «حزب انقلابی خلق کامپوچیا» در نخستین نشست خود تن ساوان را به سمت دبیر کل خود انتخاب کرد.

نامه مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

دارنده امتیاز و مدیر مسئول: منوچهر بوزادی خیابان ۱۶ آذر شماره ۶۸

(دکتر «نامه مردم» هنوز در اختیار «نامه مردم» نیست)

چاپ: کاویان

NAMEH MARDOM

No. 524

30 May 1981

Price:

West-Germany	0.80	DM
France	2	Fr.
Austria	8	Sch.
England	20	P.
Belgium	10	Fr.
Italy	350	L.
U.S.A.	40	Cts
Sweden	1.50	Skr.

خوانندگان گرامی «نامه مردم» و همه مقامات دولتی و غیردولتی میتوانند به آدرس زیر «نامه مردم» مکاتبه کنند: صندوق پستی ۴۱/۳۵۵۱ منطقه ۱۴ پستی تهران

پیام گروهی از دانشمندان نامی اتحاد شوروی خطاب به دانشمندان سراسر جهان

امر باید آگاه شود، و ذرا بیجا نیست که دانشمندان موظفند با صلاحیت علمی، کلام قاطع خود را بیان کنند.

ما دانشمندان شوروی از همه کارمندان علمی دعوت میکنیم که تمام هم خود را بکار برند، تا خطری جنگ هسته‌ای، که خلقها را تهدید میکند، مرتفع شود، به مردم در تفهیم ماهیت خطری که آنها را تهدید میکند یاری رساند و اراده و دانش خود را به امر سازندگی و حفظ شرایطی در زمین معطوف دارند، که بتواند زندگی شایسته انسانهای دوران ما و نسلهای آینده را تأمین کند.

افضاء کنندگان: الکساندروف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی و رئیس فرهنگستان علوم اتحاد شوروی؛ بایف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ باسوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه نوبل؛ بلوخین، قهرمان کار سوسیالیستی و رئیس فرهنگستان علوم پزشکی؛ ولیخوف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ ورتوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنین و جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ ایشه تسمکی، قهرمان کار سوسیالیستی؛ اینوزومتسوف، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ لوگووف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ مارکوف، قهرمان کار سوسیالیستی؛ پروخوروف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی؛ جایزه لنینی و جایزه نوبل؛ سهوتوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه لنینی و جایزه دولتی و معاون رئیس فرهنگستان علوم اتحاد شوروی؛ چژوف، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ شوری، دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی؛ نوبل؛ ابلگل گاردت، قهرمان کار سوسیالیستی و دارنده جایزه دولتی اتحاد شوروی.

در این بیانیه گفته شده است: همه انسانها را بدون استثناء خطر تهدید میکند و اگر این خطر شناخته و درک شود، امکان آن وجود دارد که با تشریک مساعی از آن جلوگیری شود.

دانشمندان مساعی فراوانی بکار برده‌اند، تا سلاح هسته‌ای در تصادماتی که پس از جنگ جهانی دوم، بارها جهان را مورد تهدید قرار داده‌اند، بکار گرفته نشود. در اتخاذ تصمیم درباره قطع آزمایشهای هسته‌ای در زمین و هوا و سطح دریاها از جانب اتحاد شوروی، ایالات متحده آمریکا و انگلیس و تصمیم درباره عدم گسترش این سلاح، ندای دانشمندان نقش موثری ایفاء کرد.

بعقیده ما، اوضاعی که پدید آمده، فعالیت‌های جدی‌تری را بخاطر منافع صلح از دانشمندان طلب می‌کند. نباید اجازه داد که بشریت در عقید اسارت اندیشه‌های کینه‌پرستانه قرار گیرد، که سعی دارد ثابت کند که صلح تنها بر کوهی از تسلیحات میتوان پایدار باشد و گویا در قرون و اعصار نه‌مقل و خرد، بلکه زور و قدرت روند تاریخ را هدایت کرده است. تن در دادن به چنین برهانی بمشابه تسلیم در برابر ناکزیری جبری جنگ و در نتیجه تسلیم در برابر جنگ هسته‌ای خانمانسوز خواهد بود.

وجدان و احساس وظیفه‌شناسی ما دانشمندان و انسانها نمی‌تواند در برابر خطری که از جانب امریالیسم بشریت را تهدید می‌کند، سکوت کند. و بهمین علت ما از پیشنهاد لئونید برژنف، دبیر کل کمیته مرکزی حزب کمونیست و صدر هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد شوروی، درباره تشکیل «کمیته بین‌المللی معتبر، که ضرورت حیاتی جلوگیری از فاجعه هسته‌ای را نشان بدهد»، بگرمی پشتیبانی میکنیم. سخن بر سر یک ضرورت حیاتی، درحقیقت برای همه انسانها، بدون تفاوت درجهان-بینی، موقعیت اجتماعی، ملیت و نژاد است. هر فردی به این

همکاران محترم! ما گواه رویدادهای نگرانی‌آوری هستیم. با همه مسابقه تسلیحاتی و بویژه سلاح هسته‌ای هر روز گسترده‌تر میشود. مذاکره درباره خلع سلاح متوقف و یا اصولاً قطع شده است. قراردادهای امضاء شده مرحله اجرا در نمی‌آیند. موافقت‌نامه‌ها و پیمان‌های بازدارنده فعالیت‌های نظامی، که به اعتبار خود باقی هستند، مورد حمله قرار می‌گیرند و عواموانی در راه اجرای آنها ایجاد میشود.

چنانچه روند جزاوت درآینده نیز بهمین منوال پیش رود، در آن صورت خطر وقوع جنگ، که در سالهای هفتاد آغازه‌های نپاهاه بود، بر کلیه رویدادهای جهان، بیش از هر زمان ویدرجات بیشتری سنگینی خواهد کرد، زیرا بطور ساده‌سختن بر سر جنگ میان دولتها نیست، که خود نیز برای خلقها مصیبت‌بارگی پدید می‌آورد، بلکه سخن بر سر جنگ هسته‌ای با پی‌آمدهای فاجعه‌آمیز آن برای تمامی بشریت است.

برای ما اهل دانش این مطلب روشن‌تر و قابل‌درک‌تری از دیگران است. و بهمین علت تلاشهای محافل معینی، که میخواهند مجاز بودن و حتی بسط‌یافتن «جنگ‌انگیزی محدود» را، که درحقیقت به ناکزیری به جنگ هسته‌ای‌الگیری تبدیل خواهد شد، به اثبات برسانند، ما را بیش از دیگران مضطرب و نگران مینماید.

تلاشهایی که برای افزایش ذخائر اتمی به حساب تولید موشکهای میان‌برد، تولید بمب نوترونی و دیگر انواع مرکب‌دار اسلحه بکار برده میشود، خطن نابودی میلیونها انسان را در یک چشم‌پل‌هم‌زدن و یا پس از تحمل عذابهای دردناک پدید می‌آورند. از پیامدهای ناکزیری عملیات جنگی، با استفاده از سلاحهای هسته‌ای، آن خواهد بود که سرزمینهای بسیاری از کشورهای مسکونی، در نتیجه اختلالات ژنتیک، بشریت به انحطاط کشانده خواهد شد. ۲۵ سال قبل، برتراند راسل و اینشتین، در مخالفت با سلاح هسته‌ای، بیانیه‌ای منتشر ساختند.

به وضع دکانداران «جمعه بازار» قزوین رسیدگی کنید!

زیاده هنوز در کاروانسراها یا در همین مغازه‌ها زندگی می‌کنند. ما از مقامات مسئول مصرانه می‌طلبیم که هرچه زودتر، با رسیدگی به خواسته‌های اساسی و بحق این دکانداران، آنها را بیش از پیش به انقلاب امیدوار سازند.

تعمیراتی که در این منطقه انجام داد، باعث رونق کسب و کار در آن شده، اما نیازهای اولیه رفاهی صاحبان آن تأمین نشده. نداشتن مسکن یکی از مشکلات اساسی این دکانداران محروم است. در این ارتباط باید متذکر شد که بسیاری از آنان، برغم سن

۶۰ دکاندار جمعه‌بازار شهرستان قزوین از ابتدائی‌ترین امکانات رفاهی محرومند. حدود پنجاه سال پیش، مجاور مسجد نبسی قلعی شهرستان قزوین بازاری به اسم «جمعه بازار» وجود داشت، که بعدها تخریب و به خرابه‌ای مبدل شد. اما چند سال پیش، شهرداری این شهر، با

باند قاسملو احشام کشاورزان کردستان را به عراق صادر میکند

بازار خرید و فروش باند قاسملو، شده است. ما از مقامات مسئولی طلبیم که هر چه زودتر با باز کردن بازار نزدیک میانندو آب و ایجاد بازار دیگری برای دامهای روستایی این عمل ضدانقلابی باند قاسملو منتهی کنند.

زمینه تأمین میکند. این عمل باند قاسملو منطقه‌ای از کردستان را به بازار خرید و فروش عراق مبدل کرده است. متأسفانه پرخورده ناسنجیده و غیر اصولی ماموران دولت مبنی بر بستن بازار میانندو آب هم باعث روی آوردن روستاییان به دیگر بازارهای فروش حمله

اخیرا باند قاسملو، با دسایس مختلف، به خرید دامها و اغنام و احشام کشاورزان و دامداران کردستان به چند برابر قیمت پرداخته‌است. این عمل چند هدف را دنبال میکند: از یکسو باعث کمبود و گرانگی گوشت در ایران میشود و از سوی دیگر نیازمندیهای عراق را در این

باتشکیل شورای تفاهم ملی، جبهه متحد خلق را پی بریزیم